SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/1700

z dne 7. aprila 2016

o državni pomoči SA. 15836 (2012/C) (ex NN 34/2000 in NN 34A/2000), ki jo izvaja Avstrija (Ukrepi trženja organa AMA)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 1972)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo pripombe ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) je v sodbi z dne 27. oktobra 2011 ([2]) potrdilo, da je sodba Sodišča prve stopnje ([3]) (zdaj Splošno sodišče), s katero je bila Odločba Komisije C(2004) 2037 z dne 30. junija 2004 o državi pomoči NN 34A/2000 za programe kakovosti in znakov „AMA Biosiegel“ (v nadaljnjem besedilu: znak bio) in „AMA Gütesiegel“ (v nadaljnjem besedilu: znak kakovosti), razveljavljena.

(2) Na podlagi sodbe Sodišča mora Komisija sprejeti potrebne ukrepe za uskladitev z navedeno sodbo. Zato mora sprejeti nov sklep.

(3) Z navedenima sodbama se je zaključil postopek, katerega glavne faze so predstavljene v nadaljevanju.

1. POSTOPEK PRED KOMISIJO

1.1 *ZAČETEK POSTOPKA – PRITOŽBE*

(4) Komisija je na podlagi dveh pritožb z dne 21. septembra 1999 in z dne 5. novembra 1999, ki sta bili evidentirani 23. septembra 1999 oziroma 20. januarja 2000, avstrijske organe z dopisom z dne 15. februarja 2000 pozvala, naj predložijo ustrezne informacije o ukrepih pomoči, ki se nanašajo na dejavnosti trženja družbe Agrarmarkt Austria Marketing GesmbH (v nadaljnjem besedilu: družba AMA Marketing), ki je podružnica družbe Agrarmarkt Austria (v nadaljnjem besedilu: organ AMA).

(5) Avstrijski organi so zahtevane informacije poslali z dopisom z dne 20. marca 2000, evidentiranim 21. marca 2000.

(6) Drugi pritožnik je dodatne informacije poslal z dopisom z dne 4. aprila 2000, evidentiranim 7. aprila 2000.

(7) Dodatne informacije drugega pritožnika so bile prejete tudi 18. maja 2000 in 30. maja 2001, evidentirane pa so bile 26. maja 2000 oziroma 6. junija 2001. Komisija je tretjo pritožbo v zvezi z isto zadevo prejela dne 22. januarja 2003.

1.2 *ZADEVA NN 34/2000 IN UPRAVNA RAZDELITEV*

(8) Komisija je na podlagi prejetih informacij z dopisom z dne 19. junija 2000 obvestila avstrijske organe, da so bili zadevni ukrepi evidentirani kot nepriglašena pomoč (NN 34/2000), in jih pozvala, naj ji pošljejo dodatne

([1]) Poziv k predložitvi pripomb na podlagi člena 108(2) PDEU v zvezi z državno pomočjo v zadevi SA.15836, z dne 12. junija 2012, C(2012) 3760 final (UL C 301, 5.10.2012, str. 22).
([2]) Sodba z dne 27. oktobra 2011 v zadevi Republika Avstrija proti Scheucher-Fleisch GmbH in drugi, C-47/10 P, ECLI:EU:C:2011:698.
([3]) Sodba z dne 18. novembra 2009 v zadevi Scheucher-Fleisch GmbH in drugi proti Komisiji, T-375/04, ECLI:EU:T:2009:445.

informacije. Odgovorili so ji z dopisom z dne 29. septembra 2000, evidentiranim istega dne, ter z dopisom z dne 16. oktobra 2000, evidentiranim 17. oktobra 2000. Dodatne informacije je zahtevala z dopisom z dne 15. oktobra 2001, na katerega so avstrijski organi odgovorili z dopisom z dne 7. novembra 2001. Avstrijski organi so dodatne informacije poslali z dopisom z dne 19. decembra 2002 in Komisijo obvestili o spremenjenih (notranjih) smernicah organa AMA (AMA Richtlinien), s katerimi se urejajo dejavnosti trženja proizvodov z znakom kakovosti in znakom bio organa AMA, ki so začele veljati 26. septembra 2002.

(9) Avstrijski organi so v tem dopisu, v katerega je bil vključen izpolnjen obrazec za priglasitev, trdili, da so ukrepe v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio organa AMA priglasili v okviru novih notranjih predpisov ([4]). Vendar je Komisija vztrajala pri tem, da tega dopisa ni mogoče šteti za priglasitev nove pomoči, saj so spremenjene smernice organa AMA 26. septembra 2002 že začele veljati in so se tako začele izvajati pred kakršno koli odobritvijo ukrepov pomoči, ki so temeljili na njih ([5]).

(10) Na predlog avstrijskih organov z dne 8. marca 2004, prejet istega dne, se je Komisija odločila, da razdeli zadevo NN 34/2000. Preiskavi v zvezi z ukrepi za znak bio in znak kakovosti organa AMA, ki se uporabljajo po 26. septembru 2002, je bila dodeljena opravilna številka NN 34A/2000, pod opravilno številko NN 34/2000 pa je Komisija obravnavala ukrepe za znak bio in znak kakovosti organa AMA pred navedenim datumom ter druge ukrepe trženja organa AMA.

(11) Iz upravnih razlogov je bil 16. marca 2004 odprt nov dosje NN 34B/2000 v zvezi z ukrepi, izvedenimi pred 26. septembrom 2002. Komisija opozarja, da ta zadeva ne vpliva na vsebino tega postopka.

(12) Z novimi notranjimi predpisi organa AMA je bila uvedena nova oblika znakov in so bili oblikovani novi standardi kakovosti, ki se uporabljajo za proizvode z enim od navedenih znakov. Iz pojasnil avstrijskih organov ter podrobnega proučevanja novih znakov in standardov kakovosti se zdi, da so bili ti sprejeti za uskladitev z novimi predpisi Skupnosti.

(13) Medtem ko v novi različici notranjih predpisov organa AMA niso bili določeni pogoji v zvezi s poreklom proizvodov, se je osnovni pravni akt, ki ureja organ AMA (v nadaljnjem besedilu: zakon o organu AMA), še vedno skliceval le na nacionalne proizvode. V zvezi s tem so avstrijski organi z dopisom z dne 19. decembra 2002, evidentiranim 23. decembra 2002, potrdili, da so znaki organa AMA v skladu z novimi predpisi na voljo vsem proizvodom, ne glede na njihovo poreklo, in da so zavezani nadaljnji prilagoditvi zakona o organu AMA. Službe Komisije so na tej podlagi menile, da je bila nepriglašena shema pomoči, evidentirana kot NN 34/2000, zaradi uskladitve s pravili o državni pomoči z dne 26. septembra 2002 precej spremenjena in da je bilo zato upravičeno, da se po navedenem datumu izvede ločena ocena sheme.

1.3 *NEPRIGLAŠENA POMOČ NN 34A/2000 PO RAZDELITVI*

(14) Avstrijski organi so dodatne informacije v zvezi z zadevo NN 34A/2000 poslali z dopisi z dne 2. aprila 2004 (evidentiranim 5. aprila 2004), 19. aprila 2004, 29. aprila 2004, 4. maja 2004, 7. maja 2004, 13. maja 2004, 9. junija 2004, 16. junija 2004 in 24. junija 2004, ki so bili vsi evidentirani na dan prejema.

(15) Komisija se je z Odločbo C(2004) 2037 odločila, da ne bo nasprotovala navedenemu ukrepu in ga je štela za združljivega s skupnim trgom v smislu člena 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), in sicer v tem, da je skladen s pogoji iz točk 13 in 14 Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem sektorju ([6]) (v nadaljnjem besedilu: smernice za obdobje 2000–2006) ter s Smernicami Skupnosti o državni pomoči za oglaševanje proizvodov iz Priloge I k Pogodbi ES in nekaterih proizvodov, ki niso zajeti v Prilogi I ([7]) (v nadaljnjem besedilu: smernice za oglaševanje). Shema pomoči, proučena v zadevi NN 34A/2000, je bila za vse ukrepe v zvezi z znakom kakovosti (AMA Gütesiegel) in ukrepe za podporo kakovosti v zvezi z znakom bio (Biozeichen) časovno omejena do 31. decembra 2008, oglaševalski ukrepi v zvezi z znakom bio (Biozeichen) pa so bili časovno omejeni do 31. marca 2006.

([4]) Na iste trditve se sklicuje pravno mnenje, priloženo priglasitvi informacij z dne 26. februarja 2015.
([5]) Ukrepi organa AMA v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio, ki so se izvajali od 26. septembra 2002 v okviru spremenjenih notranjih predpisov, so bili odobreni 30. junija 2004 z Odločbo Komisije v zadevi NN 34A/2000 (glej uvodne izjave 10 do 16).
([6]) UL C 28, 1.2.2000, str. 2.
([7]) UL C 252, 12.9.2001, str. 5.

(16) Glede na odločbo so bili vsi ukrepi, ki sta jih organ AMA in družba AMA Marketing izvajali pred 26. septembrom 2002, za katere še naprej velja zadeva NN 34/2000, izrecno izključeni iz proučevanja v zadevi NN 34A/2000. Vendar v zvezi s tem ni jasno, kdaj so začeli veljati novi notranji predpisi organa AMA, in sicer, ali so bili ukrepi pomoči na podlagi novih predpisov odobreni že od 26. septembra 2002, tj. datuma, ko so predpisi začeli veljati, ali je obstajalo prehodno obdobje po 26. septembru 2002, med katerim se je pomoč še naprej dodeljevala v skladu s starimi predpisi.

(17) Avstrijski organi so v odgovoru z dne 14. septembra 2012 trdili, da se ni uporabljalo nobeno prehodno obdobje in da so novi predpisi začeli veljati 26. septembra 2002.

1.4 *PRIGLASITEV UKREPOV TRŽENJA ORGANA AMA (SPLOŠNO TRŽENJE, TRŽENJE ZUNAJ AVSTRIJE IN TRŽNE RAZISKAVE) – N 239/2004*

(18) Avstrijski organi so 28. maja 2004 priglasili ukrepe trženja organa AMA, ki so obsegali splošne ukrepe trženja, ukrepe trženja zunaj Avstrije in tržne raziskave. Z Odločbo Komisije C(2004) 3945 z dne 20. oktobra 2004 je bila odobrena shema pomoči, evidentirana pod številko državne pomoči N 239/2004. Komisija je z Odločbo C(2010) 377 z dne 21. januarja 2010 pod številko sheme pomoči N 496/2009 odobrila nadaljevanje navedene sheme pomoči, in sicer do 31. decembra 2013. Navedeni sodbi Sodišča ne vplivata na te odločbe in ta sklep ne velja za odobrene ukrepe.

1.5 *PODALJŠANJE NN 34A/2000*

(19) Avstrijski organi so z dopisom z dne 15. marca 2006, evidentiranim istega dne, priglasili podaljšanje ukrepov v zvezi z znakom bio, in sicer do 31. decembra 2010 ([8]) (shema državne pomoči N 175/2006, odobrena z Odločbo Komisije C(2006) 2281 z dne 2. junija 2006). Avstrija je z dopisom z dne 19. novembra 2008 priglasila, da se ukrep pomoči NN 34A/2000 v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio, ki je prenehal veljati 31. decembra 2010, podaljša do 31. decembra 2013. S priglašeno pomočjo, ki je bila evidentirana kot N 589/2008 in odobrena z Odločbo Komisije C(2009) 1092 z dne 25. februarja 2009, se je istočasno nadomestil ukrep pomoči N 175/2006.

(20) Ta sklep se ne nanaša na opisane odobrene sheme pomoči N 175/2006, N 589/2008, N 239/2004 in N 496/2009.

(21) Temveč se nanaša na nepriglašene ukrepe organa AMA v okviru sheme pomoči NN 34/2000 (ki zajemajo obdobje pred 26. septembrom 2002) in ukrepe organa AMA, ki so bili obravnavani v razveljavljeni Odločbi Komisije NN 34A/2000 (v katero je bilo zajeto obdobje po 26. septembru 2002).

2. **POSTOPKI PRED SODIŠČI UNIJE (SPLOŠNIM SODIŠČEM IN SODIŠČEM) TER SKLEP O ZAČETKU POSTOPKA**

2.1 *POSTOPKI PRED SPLOŠNIM SODIŠČEM – ZADEVA T-375/04*

(22) Odločbo Komisije v zadevi NN 34A/2000 so 17. septembra 2004 pred Sodiščem prve stopnje (zdaj Splošnim sodiščem) izpodbijali pritožniki iz uvodne izjave 4. Zadeva je bila evidentirana pod številko T-375/04.

(23) Splošno sodišče je v sodbi z dne 18. novembra 2009 ugotovilo, da bi morala Komisija uvesti formalni postopek preiskave zaradi protislovja med (i) besedilom osnovnega zakona o organu AMA iz leta 1992, ki po mnenju tega sodišča omejuje shemo na nacionalne proizvode, ter (ii) notranjimi smernicami organa AMA in zagotovili avstrijskih organov, ki so zatrjevali, da je bila shema odprta za proizvode iz drugih držav članic. Splošno sodišče je ugotovilo, da je to protislovje zadostovalo za povzročitev resnih dvomov o združljivosti sheme z notranjim trgom.

([8]) Kot je navedeno v uvodni izjavi 15, so bili oglaševalski ukrepi za znak bio v okviru sheme pomoči NN 34A/2000 časovno omejeni do 31. marca 2006, ukrepi za podporo kakovosti v zvezi z znakom bio pa do 31. decembra 2008.

(24) Zato je ugotovilo (točka 86 sodbe), da bi morala Komisija uvesti postopek iz nekdanjega člena 88(2) PES (zdaj člena 108(2) PDEU). Na tej podlagi je Splošno sodišče Odločbo Komisije v zadevi NN 34A/2000 razglasilo za nično.

2.2 *POSTOPKI PRED SODIŠČEM – ZADEVA C-47/10*

(25) Republika Avstrija se je 27. januarja 2010 pritožila na sodbo Splošnega sodišča. Pritožba je bila evidentirana kot zadeva C-47/10.

(26) Sodišče je v sodbi z dne 27. oktobra 2011 pritožbo, ki jo je vložila Republika Avstrija, zavrnilo in v celoti podprlo sodbo Splošnega sodišča.

2.3 *SKLEP O ZAČETKU POSTOPKA IN NASLEDNJE STOPNJE POSTOPKA*

(27) Komisija je na podlagi sodbe Sodišča uvedla formalni postopek preiskave v skladu s členom 108(2) PDEU v zadevi NN 34A/2000. Komisija je ob upoštevanju obrazložitve sodbe v sklepu o začetku postopka z dne 12. junija 2012 ([9]) avstrijske organe in zadevne strani pozvala, naj ji v enem mesecu predložijo pripombe, da bi pojasnila dvome v zvezi s protislovjem, opisanim v uvodni izjavi 23.

(28) Komisija od tretjih strani ni prejela pripomb.

(29) Avstrija je odgovorila z dopisom z dne 29. junija 2012, v katerem je prosila za podaljšanje roka za odgovor. Komisija je odobrila podaljšanje roka za odgovor, in sicer do 13. julija 2012.

(30) Avstrijski organi so svoje pripombe poslali 14. septembra 2012.

(31) Komisija je dodatne informacije zahtevala z dopisom z dne 19. februarja 2014. Avstrijski organi so odgovorili 14. marca 2014 in prosili za podaljšanje roka za odgovor. Avstrija je dodatne informacije poslala 7. maja 2014.

(32) Komisija je novo zahtevo za informacije poslala 17. decembra 2014. Avstrijski organi so 23. decembra 2014 zaprosili za podaljšanje roka za odgovor. Komisija je to podaljšanje odobrila z dopisom z dne 8. januarja 2015. Avstrijski organi so odgovorili 26. februarja 2015 in 3. marca 2015.

3. **OPIS UKREPOV POMOČI**

3.1 *IME*

(33) Ukrepi trženja organa AMA

3.2 *TRAJANJE UKREPA*

(34) Zakon o organu AMA, s katerim se ustanavlja organ AMA, je začel veljati leta 1992. Glede na informacije, ki so jih avstrijski organi poslali v dopisu z dne 4. julija 1997, evidentiranim 7. julija 1997, so bili ukrepi trženja vzpostavljeni pred letom 1994, kar pomeni pred 1. januarjem 1995, tj. datumom, ko se je Avstrija priključila Evropski uniji. Kljub temu pa avstrijski organi Komisije niso obvestili o ukrepih organa AMA v skladu s členoma 143 ali 144 Akta o pristopu Republike Avstrije ([10]).

([9]) Glej opombo 1.

([10]) Akt o pogojih pristopa Kraljevine Norveške, Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ter spremembah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL C 241, 29.8.1994, str. 21, kakor je bil prilagojen z UL L 1, 1.1.1995, str. 1).

(35) Avstrija je v dopisu, predloženem dne 14. septembra 2012, navedla, da je Komisijo o ukrepih trženja obvestil Österreichische Weinmarketing. Vendar se informacije iz navedenega dopisa ([11]) nanašajo le na ustrezne ukrepe, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 93(1) Pogodbe ES (zdaj člen 108(1) PDEU) za vinski sektor. Ti ukrepi ne spadajo na področje uporabe tega sklepa.

(36) Komisija je z dopisom z dne 7. februarja 1997 v okviru poročila OECD o spremljanju obvestila Avstrijo, da bi lahko promocijski ukrepi organa AMA pomenili državno pomoč, zato je avstrijske organe pozvala, naj ji zagotovijo vse potrebne informacije za oceno navedenih ukrepov v okviru veljavnih pravil o državni pomoči in izpolnijo ustrezne obrazce za priglasitev. Avstrijski organi so zahtevane informacije in izpolnjen obrazec za priglasitev poslali z dopisom z dne 23. junija 1997 ([12]).

(37) Avstrijski organi so v dopisu z dne 14. septembra 2012, trdili, da je dopis z dne 23. junija 1997 pomenil veljavno priglasitev in da je država članica po poteku dvomesečnega roka upravičeno domnevala, da je za navedene ukrepe obstajala veljavna odobritev državne pomoči.

(38) Glede datuma zaključka izvajanja je treba razlikovati med različnimi dejavnostmi trženja organa AMA.

(39) Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da je z Odločbo z dne 20. oktobra 2004 pod številko državne pomoči N 239/2004 odobrila naslednje ukrepe trženja organa AMA: splošne ukrepe trženja (oglaševanje in dejavnosti na področju odnosov z javnostmi), ukrepe trženja zunaj Avstrije ter tržne raziskave.

(40) Na kratko, glede znaka bio in znaka kakovosti organa AMA je bil datum zaključka ukrepa 31. december 2008, razen za oglaševalske ukrepe za znak bio, ki so prenehali veljati 31. decembra 2006 (glej uvodni izjavi 15 in 19). Drugi ukrepi trženja organa AMA pa so se uporabljali do 20. oktobra 2004, tj. datuma, ko je bil odobren priglašeni ukrep N 239/2004 (glej poglavje 1.4 in uvodno izjavo 39).

(41) Komisija nadalje ugotavlja, da je bil ukrep promocijske kampanje organa AMA za govedino priglašen z dopisom z dne 15. decembra 1998 in odobren pod številko državne pomoči N 570/1998. Trajanje pomoči je bilo omejeno na dve leti.

(42) Komisija razen za ukrepe, zajete v odločbe Komisije v zadevah N 570/1998, NN 34A/2000 in N 239/2004, ni seznanjena z nobenimi drugimi odobrenimi ukrepi pomoči, povezanimi z dejavnostmi trženja organa AMA v zadevnem obdobju.

3.3 *ZNESEK POMOČI*

(43) Glede na informacije iz podrobnih poročil o proračunu za leta 1995–1999 ([13]) in 2000–2008 ([14]) so bili za dejavnosti trženja organa AMA porabljeni naslednji zneski:

leto 1995: 13 084 204,72 EUR

leto 1996: 16 241 658,38 EUR

leto 1997: 15 306 219,65 EUR

leto 1998: 18 217 604,15 EUR

leto 1999: 18 158 485,48 EUR

leto 2000: 15 867 096,22 EUR

leto 2001: 12 092 317,52 EUR

leto 2002: 13 538 228,32 EUR

([11]) In sicer, sklic na Odločbo Komisije N 88/98.
([12]) Glej uvodno izjavo 145 in naslednje.
([13]) Ta poročila so bila priložena dopisu avstrijskih organov z dne 16. oktobra 2000, s katerim so odgovorili na zahtevo Komisije za dodatne informacije z dne 19. junija 2000.
([14]) Ta poročila so bila priložena dopisu avstrijskih organov z dne 14. septembra 2012.

leto 2003: 9 044 509,01 EUR

leto 2004: 10 559 442,86 EUR

leto 2005: 8 994 712,20 EUR

leto 2006: 12 193 320,12 EUR

leto 2007: 12 285 344,67 EUR

leto 2008: 15 087 084,71 EUR

(44) Avstrijski organi so bili z dopisom z dne 12. junija 2012 pozvani, naj potrdijo zgornje podatke in pošljejo razčlenitev proračuna za posamezno leto za vsako kategorijo pomoči (oglaševanje za znake kakovosti, oglaševanje za znake bio, splošno oglaševanje, oglaševanje zunaj Avstrije, ukrepi za kakovost ter tehnična podpora v zvezi z znaki in splošnimi proizvodi). V dopisu z dne 14. septembra 2012 so predložili naslednje podatke.

(EUR)

	Werbe-maßnahmen für Gütesiegel und Biozeichen	generische Werbung	Werbung außerhalb Österreichs	Qualitäts-maßnahmen	technische Hilfe für beide Siegel und generische Erzeugnisse	Sonstiges nicht zuordenbar	Summe
1995	1 299 346,00	6 362 489,86	3 571 312,11	371 139,09	582 771,80	897 145,82	13 084 204,68
1996	2 233 341,97	8 643 529,94	2 888 555,25	394 070,06	779 226,09	1 302 935,06	16 241 658,37
1997	1 711 790,25	8 550 846,55	2 679 179,98	362 098,72	752 833,66	1 249 471,22	15 306 220,38
1998	1 347 618,61	9 607 372,32	3 555 154,59	689 570,37	1 078 268,11	1 939 620,16	18 217 604,16
1999	1 950 511,57	9 740 191,85	3 444 902,31	802 776,30	874 229,94	1 345 873,52	18 158 485,49
2000	1 616 472,22	8 148 390,41	2 387 445,85	1 327 850,90	993 697,77	1 393 239,07	15 867 096,22
2001	1 537 390,80	5 448 146,98	2 234 769,81	728 167,14	899 896,37	1 243 946,42	12 092 317,52
2002	1 336 612,09	7 237 058,31	2 092 667,47	381 162,95	825 295,61	1 665 431,89	13 538 228,32
2003	1 628 162,19	3 561 930,45	1 487 154,69	74 665,78	491 988,97	1 800 606,93	9 044 509,01
2004	1 562 732,58	4 934 174,90	1 366 698,52	129 725,39	804 018,00	1 762 093,47	10 559 442,86

(45) Avstrijski organi so za ukrepe v zvezi z znakom bio in znakom kakovosti za obdobje 2002–2008 poslali naslednje podatke.

Jahr	Gesamtkosten lt. Jahresbericht	davon AMA-Güte-siegel	in % von Gesamt	davon AMA-Bio-Zeichen	in % von Gesamt
2002	13 538 228,32	1 356 909,27	10,02	320 695,40	2,37
2003	9 044 509,01	2 139 261,31	23,65	829 573,19	9,17
2004	10 559 442,86	1 187 575,61	11,25	994 446,40	9,42

Jahr	Gesamtkosten lt. Jahresbericht	davon AMA-Güte-siegel	in % von Gesamt	davon AMA-Bio-Zeichen	in % von Gesamt
2005	8 994 712,20	1 709 859,07	19,01	714 448,63	7,94
2006	12 193 320,12	2 834 299,23	23,24	327 752,62	2,69
2007	12 285 344,67	3 466 665,92	28,22	641 760,86	5,22
2008	15 087 995,71	3 410 221,60	22,60	1 273 517,59	8,44
Summe	**81 703 552,89**	**16 104 792,01**		**5 102 194,69**	

3.4 *UPRAVIČENCI*

(46) Iz razpoložljivih informacij je razvidno, da so do ukrepov trženja upravičeni kmetijski proizvajalci ter podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, vključno z živilsko industrijo.

3.5 *PRAVNA PODLAGA*

(47) Osnovni pravni akt za vse ukrepe trženja organa AMA je zakon o organu AMA – „Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle Agrarmarkt Austria“ (Zvezni zakon o ustanovitvi organa za nadzor trga „Agrarmarkt Austria“) ([15]).

(48) Avstrijski organi so po zahtevi za informacije z dne 30. aprila 2014 poslali vse izvedbene pravne akte (Richtlinien, Verordnungen itd., vključno z notranjimi smernicami organa AMA in drugimi notranjimi predpisi), s katerimi se urejajo znak kakovosti in znak bio ter ustrezni ukrepi trženja.

3.6 *TRŽENJE ORGANA AMA IN PARAFISKALNO FINANCIRANJE UKREPA*

(49) Organ AMA je oseba javnega prava, ki je bila ustanovljena leta 1992 z zakonom o organu AMA in je pod nadzorom države. Shemo upravlja družba AMA Marketing, ki je v popolni lasti organa AMA.

(50) Avstrijski organi so v zadevi NN 34A/2000 zagotovili naslednje informacije o statusu in dejavnostih organa AMA:

(51) V skladu z njihovimi trditvami organ AMA in družba AMA Marketing ne tržita blaga ali storitev. Družba AMA Marketing nadzoruje uporabo znaka kakovosti in znaka bio, načrtuje in usklajuje promocijske ukrepe (oglaševanje, sejmi, razstave, dogodki na področju odnosov z javnostmi ipd.), pripravlja informativno gradivo o programih kakovosti in znakih ter naroča raziskovalne projekte o različnih zadevah v zvezi s kakovostjo pri proizvodnji kmetijskih proizvodov.

(52) Ne izvaja oglaševalskih kampanj ali nadzora nad proizvodi. Namesto tega za izvedbo takih kampanj ali nadzore izbere zasebna podjetja v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero sta se prenesli Direktiva Sveta 92/50/EGS ([16]) in naknadno Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([17]).

(53) Avstrijska kmetijska podjetja in podjetja živilske industrije plačujejo obvezne prispevke, ki so določeni z zakonom o organu AMA, da financirajo do 100 % navedenih ukrepov. Tudi organ AMA in družba AMA Marketing se financirata s temi prispevki.

([15]) Zvezni uradni list za Republiko Avstrijo (Bundesgesetzblatt für die Republik Österreich), (BGBl.) št. 376/1992.
([16]) Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, 24.7.1992, str. 1).
([17]) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

(54) V zakonu o organu AMA (člen 21c(1)) je določeno, da je treba prispevke plačevati za naslednje dejavnosti ali proizvode:

— mleko ob oddaji za predelavo,

— žita ob mletju,

— odrasla goveda, teleta, prašiče, jagnjeta, ovce in perutnino ob zakolu,

— vzrejo perutnine za proizvodnjo jajc,

— proizvodnjo zelenjave in sadja,

— proizvodnjo krompirja (razen škrobnega krompirja in krompirja, ki se uporablja za proizvodnjo alkohola),

— proizvodnjo in gojenje vrtnin,

— obdelovanje vinskih trt,

— prvo komercializacijo vina.

(55) V zakonu o organu AMA (člen 21d) je določen tudi najvišji znesek prispevkov. Konkretna stopnja prispevkov se določi z uredbo upravnega odbora organa AMA (Verordnung des Verwaltungsrates).

(56) Avstrijski organi so v dopisu z dne 14. septembra 2012 sporočili, da so bili v obdobju 1995–2008 pobrani naslednji zneski prispevkov ([18]):

leto 1995 – 13 833 026,19 EUR

leto 1996 – 15 260 738,33 EUR

leto 1997 – 14 340 815,84 EUR

leto 1998 – 15 473 675,13 EUR

leto 1999 – 15 260 405,37 EUR

leto 2000 – 15 419 046,38 EUR

leto 2001 – 15 228 252,40 EUR

leto 2002 – 15 461 156,95 EUR

leto 2003 – 13 529 199,62 EUR

leto 2004 – 17 320 613,38 EUR

leto 2005 – 16 003 552,29 EUR

leto 2006 – 16 030 054,67 EUR

leto 2007 – 15 909 792,32 EUR

leto 2008 – 15 880 813,22 EUR

(57) Leta 2003 je bilo na primer s prispevki zbranih 13 529 199,62 EUR za:

mleko	7 754 833,88 EUR
odraslo govedo	1 141 663,81 EUR

([18]) Priloga k točkama 31 in 47 dopisa, predloženega z dne 14. septembra 2012. Vsebuje glavni dokument in priloge k njemu.

prašiče	1 976 514,84 EUR
teleta	31 926,33
ovce in jagnjeta	34 046,38
perutnino za zakol	405 925,74
kokoši nesnice	427 690,62
sadje	769 823,87
zelenjavo	408 448,99
krompir	243 896,60
vrtnine	334 428,56

(58) V skladu s členom 21c(2) zakona o organu AMA je blago s poreklom zunaj Avstrije oproščeno plačila teh pristojbin.

4. **UKREPI TRŽENJA ORGANA AMA**

(59) Avstrijski organi so z dopisom z dne 16. oktobra 2000 v okviru postopka v zvezi z državno pomočjo NN 34/2000 poslali letna poročila za leta 1995, 1996, 1997, 1998 in 1999, v katerih so navedeni vsi ukrepi trženja organa AMA.

(60) Za znak kakovosti in znak bio so zagotovili podrobni opis v okviru ocene sheme pomoči NN 34A/2000.

(61) Na podlagi teh informacij se lahko dejavnosti trženja razvrstijo v naslednje kategorije pomoči:

— oglaševanje, ki zajema oglaševanje v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio, splošni ukrepi trženja in ukrepi oglaševanja zunaj Avstrije (glej oddelek 4.1 v nadaljevanju),

— pomoč za sisteme zagotavljanja kakovosti, nadzori kakovosti in nadzori organskih proizvodov za proizvode z znakom kakovosti in znakom bio (glej oddelek 4.2 v nadaljevanju) ter

— ukrepi za tehnično podporo (glej oddelek 4.3 v nadaljevanju).

(62) Podrobni opis ukrepov glede na kategorijo pomoči je vključen v oddelke 4.1 do 4.3.

4.1 *OGLAŠEVALSKI UKREPI*

4.1.1 OGLAŠEVALSKI UKREPI V ZVEZI Z ZNAKOM KAKOVOSTI IN ZNAKOM BIO

(63) Glede na informacije avstrijskih organov v zvezi s shemo pomoči NN 34A/2000 se navedba porekla v znak bio lahko vključi ali ne vključi. Znak kakovosti je vedno vseboval posebno navedbo porekla in drugo polje z barvami in/ali znaki, s katerimi se (grafično) navaja poreklo, in sicer glede na državo članico ali regijo proizvodnje.

Uporabljeni logotipi in upravičenost v skladu s shemo

(64) Glede na informacije avstrijskih organov v zvezi s shemo pomoči NN 34A/2000 so znaki po letu 2002 izgledali tako:

Videz znakov od leta 2002 ([19])

Znak kakovosti ([20]) (Avstrija)	**Znak kakovosti** (Bavarska)	**Znak bio** (navedba porekla)	**Znak bio** (brez navedbe porekla)
			

(65) Iz primerov, poslanih Komisiji za obdobje 1995–2002, se zdi, da je imel znak bio enak videz kot v obdobju po letu 2002, znak kakovosti pa je imel do 31. decembra 1999 drugačno obliko (kot je prikazano spodaj): namesto sklica „AMA Gütesiegel“ je bila v osrednje polje, tj. vizualno najpomembnejši del znaka, zapisana beseda „Austria“ (v enaki velikosti).

Videz znaka kakovosti v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999 (Avstrija)

(66) Od januarja 2000 je bil originalni znak kakovosti nadomeščen z znakom, prikazanim v uvodni izjavi 65 ([21]). To je razvidno iz letnih poročil od tega obdobja naprej.

(67) Glede na informacije, predložene v zvezi s shemo pomoči NN 34A/2000, sta bila znak bio in znak kakovosti podeljena le za proizvode, ki izpolnjujejo določena merila glede načinov proizvodnje, značilnosti proizvoda in v določenih primerih zahteve v zvezi z geografskim poreklom proizvoda.

(68) Avstrijski organi so zagotovili, da so določbe Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([22]) izpolnili s subvencioniranim oglaševanjem.

(69) Znak bio je bil podeljen le tistim organskim proizvodom, ki so izpolnjevali merila iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2092/91 ([23]).

([19]) Ti znaki so bili vključeni v uvodno izjavo 13 Odločbe Komisije o državni pomoči NN 34A/2000.
([20]) Ta znak se je uporabljal tudi v obdobju 1999–2002.
([21]) Znak se uporablja v smernicah za proizvode za leto 2000 (Richtlinien für Frischfleisch, Fleischerbetriebe, Fleischwaren, Frischeier, Putenfleisch, Milch und Milchprodukte, Obst, Gemüse und Speisekartoffeln, Speisefette, Speiseöle, Diverse Lebensmittel).
([22]) Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL L 109, 6.5.2000, str. 29).
([23]) Uredba Sveta (EGS) št. 2092/91 z dne 24. junija 1991 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil (UL L 198, 22.7.1991, str. 1).

(70) Znak kakovosti je bil dodeljen le proizvodom, ki so izpolnjevali zahteve glede kakovosti iz člena 24a(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 ([24]). Proizvodi, ki so izpolnjevali merila kakovosti, ki so se zahtevala za uporabo znaka kakovosti, so izpolnjevali naslednje višje standarde v smislu točke 47 smernic za obdobje 2000–2006 ([25]).

Proizvod	Merilo
Goveje/telečje meso	vrednost pH36 < 5,8 v vsaj 36 urah
Prašičje meso	BMV svinjsko meso: vrednost pH1 vsaj 30 minut po zakolu: 6,0 ali več.
	Dovoljena sta samo razreda M in V mesa.
	TČS svinjsko meso: vrednost pH12 vsaj 12 ur po zakolu: največ 5,8.
Puran	Bakteriološke zahteve: največja dovoljena skupna vsebnost bakterij L 50 000 KbE/cm² in največja vsebnost enterobakterij L 500 KbE/cm² pred razrezom, kar ustreza vrednostim L 100 000 KbE/cm² in L 1 000 KbE/cm² po razrezu.
Jajca	Samo talne in stalne proste reje.
	Sodelovanje v programu preprečevanja in obvladovanja salmonele.
Mleko in mlečni izdelki	vsebnost lipopolisaharidov ≤ 400 EU/ml
	Samo prvi razred kakovosti izmed štirih.
	Pri mikrobioloških mejah dovoljenega odstopanja pomenijo nižje meje v skladu z avstrijskim zakonom *Milchhygieneverordnung* zgornje meje, ki so sprejemljive za proizvode z znakom kakovosti. Če se meja dovoljenega odstopanja v skladu z zakonom giblje od 1 do 3, znak kakovosti dovoljuje le vrednosti do 1.
	Vsebnost kvasovk in plesni v fermentiranih mlečnih proizvodih ≤ 10 na ml, v mleku ≤ 100 na g, v skuti ≤ 1 000 na g.
Med	Največja vsebnost vode: 19 %, vsebnost HMF: ≤ 20 ppm.
Žita, žitni proizvodi	Pšenica: hl. masa 80 kg, vsebnost glutena 30 %, vsebnost beljakovin: 14 %, vrednost sedimentacije: 50 Eh, padno število: 250 s. Rž: hl. masa: 72 kg, amilogram: 500 AE; rž za varjenje piva: največja vsebnost beljakovin: 12 %, vsebnost polnozrnate rži: 90 %.
Oljnice in jedilna olja	Kislinsko število (SZ) 0,2 mg/kg.
	Peroksidna vrednost (PV) (sveži vzorci): 1,5.
Sladoled	Samo surovo mleko najvišje kakovostne kategorije (S) izmed treh.
	Število bakterij ≤ 50 000 (meje dovoljenega odstopanja + 30 000)

([24]) Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb (UL L 160, 26.6.1999, str. 80).

([25]) Ti standardi so opisani v uvodni izjavi 59 Odločbe Komisije o državni pomoči NN 34A/2000.

Proizvod	Merilo
	Vse mikrobiološke najvišje dovoljene vrednosti, ki so nižje od tistih iz avstrijskega zakona *Speiseeisverordnung*.
Sadje, zelenjava, namizni krompir	Uporaba pesticidov in herbicidov le v skladu s pozitivnim seznamom integrirane pridelave, npr. za proizvode z znakom kakovosti je dovoljenih približno 160 od približno 300 fitofarmacevtskih sredstev, navedenih v avstrijskem zakonu *Pflanzenschutzmittelgesetz*.
	Pri gnojenju krompirja z dušikom je dovoljeno le 100 kg čistega dušika na hektar (dobra kmetijska praksa v Avstriji: 175 kg)
	Muljasti odpadki niso dovoljeni.
	Ne sme se gnojiti brez analize tal ali čez vsebnost hranilnih snovi C (optimalna preskrba s hranilnimi snovmi).

(71) Štelo se je, da je regija porekla, predstavljena v znakih, tista regija, v kateri je potekala pridelava proizvoda in v kateri imajo poreklo določilne surovine (wertbestimmende Rohstoffe). Ena tretjina takih surovin lahko prihaja iz drugih regij, če jih v regiji porekla ni mogoče gojiti ali dobiti.

(72) Pri proizvodnji svežih jajc se morajo kokoši nesnice zvaliti in pitati v zadevni regiji. Pri proizvodnji govejega, telečjega, prašičjega, puranjega in jagnječjega mesa se morajo živali skotiti v zadevni regiji.

(73) Avstrijski organi so glede logotipa, ki so ga uporabljali za znak kakovosti, med informacijami, predloženimi 14. septembra 2012, priložili predpise, ki so se uporabljali v obdobju do leta 1999. Iz teh informacij je razvidno, da se je v ureditvenih predpisih (AMA-Gütesiegel Richtlinien ([26]), Regulativ für die Verleihung des Rechts zur Führung der Urspungs- und Gütezeichen für Lebensmittel ([27])) in obrazcih za prijavo (Antrag auf Verleihung des Herkunfts- und Gütezeichens für Lebensmittel ([28])) uporabljal logotip iz uvodne izjave 65.

(74) Po letu 1999 pa se je za znak kakovosti uporabljal tak logotip, kot je prikazan v uvodni izjavi 64 tega dokumenta.

Upravičeni stroški v okviru sheme

(75) Glede znaka kakovosti se lahko na podlagi informacij iz letnih poročil za leta od 1995 do 1999 in informacij, ki se nanašajo na shemo pomoči NN 34A/2000, ugotovi, da je bila pomoč dodeljena za stroške oglaševalskih kampanj, da bi se izboljšala zavest potrošnikov o kakovosti in spodbujal znak kakovosti. Namen tega je bil ustvariti znak kakovosti, ki bi se uporabljal kot vodilo pri nakupih (Orientierungshilfe beim Einkauf).

(76) Glede znaka bio je bila pomoč dodeljena za stroške oglaševalskih kampanj za obveščanje potrošnikov o proizvodih z znakom bio ter o zahtevah za uporabo znaka in ekološkem kmetovanju na splošno.

(77) Kampanje so bile sestavljene iz oglaševanja v tiskanih in elektronskih medijih, na prodajnih mestih in javnih prireditvah, informativnih stojnicah z brošurami o proizvodih z znakom kakovosti ali znakom bio, v informativnih prospektih, kot del degustacij proizvodov na sejmih in drugih javnih prireditvah ter z drugimi načini za

([26]) AMA-Gütesiegel Richtlinie Frischfleisch iz aprila 1999, Richtlinien Frischfleisch iz aprila 1997, Richtlinien Frischfleisch iz aprila 1997 (Anpassung entsprechend Beiratsbeschluss vom 22.1.1998), Richtlinien Frischfleisch vom Februar 1996, Richtlinien diverse Lebensmittel.
([27]) Iz februarja 1997.
([28]) Po navedbah avstrijskih organov se je ta obrazec uporabljal do 31. decembra 2000.

pritegnitev pozornosti potrošnikov, kot so talne nalepke (v supermarketih) s simboli in informacijami v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio. V posameznem časovnem obdobju so bile usmerjene na različne skupine proizvodov, in sicer glede na lokalne razmere in razmere na trgu.

(78) Glede na informacije avstrijskih organov v zvezi z ukrepom NN 34A/2000 se oglasi ali dejavnosti na prodajnih mestih in javnih prireditvah v obdobju 2002–2008 niso sklicevali na poimensko navedene proizvajalce ali znamke. Pač pa so vsebovali zgolj informacije o zahtevah glede kakovosti proizvoda in nadzoru kakovosti v zvezi z znakom kakovosti, tako da bi lahko potrošniki prepoznali posebno kakovost proizvodov s tem znakom. Podpora za dejavnosti na prodajnih mestih je bila na voljo za vsa zainteresirana podjetja, ki so želela organizirati take kampanje v svojih prostorih. Vendar ta podjetja niso dobila neposredne pomoči v okviru priglašene sheme pomoči.

(79) Poleg tega je moralo biti po trditvah avstrijskih organov poreklo proizvoda, kadar je bilo navedeno, sekundarno sporočilo v subvencioniranem oglaševanju. Avstrijski organi so predložili vzorčne primere tiskanih in avdiovizualnih oglasov, iz česar je bilo razvidno, kako so bili zasnovani, da bi se zagotovilo, da bi bilo poreklo vedno omenjeno kot stransko sporočilo.

(80) Iz informacij v zvezi z ukrepom NN 34A/2000 se zdi, da se del ukrepov v zvezi z znakom bio nanaša na promocijske dejavnosti, ki jih sofinancira EU.

4.1.2 SPLOŠNI OGLAŠEVALSKI UKREPI

(81) Informacije iz letnih poročil za obdobje 1995–1999 kažejo, da so oglaševalske kampanje zajemale mleko in mlečne izdelke, meso in mesne izdelke, jajca, sadje, zelenjavo in krompir ter proizvode, predelane iz teh surovin, in rože.

(82) Oglaševalske kampanje so bile sestavljene iz tiskanih oglasov in oglasov v elektronskih medijih ter pospeševanja prodaje na prodajnih mestih, sejmih in javnih prireditvah. Za pospeševanje prodaje so se uporabljale informativne stojnice z vzorci in brošure o oglaševanih proizvodih ter drugi načini za privabljanje pozornosti potrošnikov, kot so degustacije proizvodov, nagradne igre (Gewinnspiele), pa tudi plakati, zastave in nalepke na pločnikih z informacijami o oglaševanih proizvodih. Poleg tega so bili pripravljeni različni tiskani in drugi materiali za spodbujanje različnih proizvodov ali skupin proizvodov. Mednje so bili vključeni informativni prospekti, revije, kuharske knjige, potiskana oblačila in promocijska darila.

Dejanske kampanje, izvedene v okviru sheme

(83) V primerih oglaševanja iz navedenega obdobja, ki so na voljo Komisiji, se poreklo proizvoda pojavi v besedi in znaku ne le pri znaku kakovosti, temveč tudi drugje v reklamnem gradivu.

(84) V nadaljevanju je navedenih nekaj primerov iz letnega poročila za leto **1995** in vzorcev, ki jih je Avstrija poslala Komisiji:

— kampanja iz leta 1995, imenovana „Perutnina iz Avstrije“ („Geflügel aus Österreich“). Na glavnem vidnem polju logotipa je avstrijska zastava,

— oglaševalska kampanja iz leta 1995, ki je potekala pod naslovom „Apetit po Avstriji“ („Appetit auf Österreich“). Na glavnem vidnem polju logotipa (z besedo „Österreich“) je za ozadje uporabljena avstrijska zastava. V opisnem delu oglasa je naveden jasen sklic na poreklo proizvodov „Živilo iz Avstrije – zakaj?“. („Lebensmittel aus Österreich – warum?“),

— leta 1995 je potekala kampanja z naslovom „Sveža kakovostna jajca iz Avstrije“ („Qualitätseier frisch aus Österreich“), ki je potrošnike spodbujala h kupovanju avstrijskih jajc,

— promocijsko gradivo o jagodah, poslano Komisiji, je vsebovalo logotip „Sadje iz Avstrije“ („Obst aus Österreich“),

— kampanja za teletino je potekala pod geslom „Avstrijska govedina – vsak kos je užitek“ („Österreichisches Rindfleisch, jedes Stück ein Gustostück“),

— kampanja za prašičje meso je potekala pod geslom „Prašičje meso iz Avstrije, zato da veste, kaj jeste“ („Schweinefleisch aus Österreich, da weiß man was man isst“),

— kampanja za sir je potekala pod geslom „Tipično avstrijsko – sir z značajem“ („Typisch Österreich, Käse mit Charakter“).

(85) V letnem poročilu za leto **1996** je poslanstvo organa AMA na kratko opisano kot: „prepričati domače potrošnike o prednostih avstrijskih proizvodov kljub čedalje raznovrstnejši ponudbi evropskih živil“ („die einheimischen Konsumenten, trotz der zunehmenden Vielfalt des europäisch werdender Lebensmittelangebotes, von den Vorzügen österreichischer Produkte zu überzeugen“) ([29]). Nadaljuje se: „Najpomembnejši prispevek k ohranjanju tržnega deleža naših kmetijskih proizvodov je krepiti „preferenco za avstrijsko““. („Diese Kultivierung der „Präferenz für Osterreich“ ist ein wesentlicher Beitrag zur Marktanteilsicherung für unsere Agrarprodukte“). V istem poročilu je navedeno, da je bilo sodelovanje med družbo AMA Marketing in nacionalnimi proizvajalci tako uspešno, da so tuji proizvajalci mleka in masla težko vstopili na avstrijski trg ([30]).

(86) V zadnjem poglavju poročila z naslovom „Domoljubje, zaželeno v trgovini in pri potrošnikih“ („Patriotismus bei Handel und Konsument gefragt“) je navedeno, da je bil v primerjavi s konkurenčnimi drugimi proizvodi iz EU ohranjen visok tržni delež nacionalnih proizvodov ([31]). V poročilu so navedena podjetja (trgovci na drobno), ki sodelujejo ([32]) v kampanji, in je poudarjeno, da se je rdeče-belo-rdeč logotip uporabljal skupaj s poudarjanjem prednosti avstrijskih živil potrošnikom.

(87) Glede kampanj in dejavnosti, ki so potekale leta 1996, so kot primeri navedene naslednje:

(a) poročilo se sklicuje na kampanjo „Naše maslo je nenadomestljivo“ („Unsere Butter kann durch nichts ersetzt werden“) ([33]);

(b) drugi primeri iz letnega poročila se nanašajo na domače meso: „Najboljši avstrijski recept“ („Österreichs bestes Rezept“), „Govedina in teletina iz Avstrije“ („Rindfleisch aus Österreich“) ([34]). Razdeljenega je bilo ogromno gradiva. Po podatkih iz letnega poročila je to obsegalo 400 000 tiskanih izvodov brošure z naslovom „Teletina iz Avstrije“ („Kalbfleisch aus Österreich“) in 800 000 izvodov brošure z naslovom „Vse o mesu“ („Alles über Fleisch“) ([35]).

(88) V poročilu so omenjene tudi kampanje, v katerih poreklo proizvodov ni navedeno, kot so: „Mleko – bela energija“ ([36]) ali šolska kampanja, ki je potekala pod geslom „Nepremagljivo jabolko“ („Der unbesiegbare Apfel“) ([37]). V zadnji niso navedena imena znamk ali poreklo proizvoda, temveč le splošne značilnosti sadja (hranilne snovi, energija, vitamini in minerali itd.).

(89) V letnem poročilu za leto **1997** je navedeno, da je organ AMA z ukrepi uspel „ustvariti ovire za vstop drugih proizvodov EU“, pri čemer se sklicuje na primer jogurta, pri katerem so si domači proizvajalci od tujih proizvajalcev ponovno pridobili 15-odstotni tržni delež ([38]).

(90) Za leto **1999** se nekaj primerov oglaševanja nanaša na točno določena podjetja (na primer tiskani oglas o avstrijskem siru se nanaša na proizvajalca […] ([39]) in oglas za avstrijska jajca na trgovca z živili na drobno […] ([40])).

(91) V oglasu za jogurt z znakom kakovosti organa AMA je bilo prikazano naslednje besedilo „Jogurt iz Avstrije“ ([41]).

([29]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 3.
([30]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 12.
([31]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 35.
([32]) […] – Velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.
([33]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 15.
([34]) Oba primera sta navedena v Poročilu o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 17.
([35]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 19.
([36]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 13.
([37]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1996, str. 26.
([38]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1997, str. 3. „Die österreichische Naturqualität hat sich mit der Unterstützung der AMA auch 1997 am Heimmarkt eine Position gesichert, mit der es gelungen ist, *Eintrittsbarieren gegenüber EU-Anbietern aufzubauen* und gleichzeitig den heimischen Produkten Unverwechselbarkeit zu garantieren. Dass der ‚Geschmack der Natur' am Heimmarkt sogar Marktanteile zurückgewonnen hat, ist im Marktsegment Fruchtjoghurt klar abzulesen. So konnten 1997 von den heimischen Herstellern *15 % Marktanteil von ausländischen Anbietern zurückgewonnen werden*“.
([39]) Velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.
([40]) Prav tam.
([41]) Ta primer oglasa je naveden na strani 10 Poročila o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 1999.

(92) Letna poročila za leta 1997, 1998 in 1999 vsebujejo podobne kampanje in gesla, kot so opisana zgoraj.

(93) V letnih poročilih za leti **2000** in **2001** so navedene kampanje, kot so:

(a) oglasi za mleko („Frische Milch hat's in sich“) ([42]);

(b) šolska kampanja za mleko ([43]);

(c) kampanja Mladi 2000 (Jugend 2000) ([44]);

(d) brošura za generacijo 50+ ([45]).

4.1.3 OGLAŠEVALSKI UKREPI ZUNAJ AVSTRIJE

(94) Namen oglaševalskih ukrepov je bil obveščati potrošnike in strokovnjake o ponudbi in proizvodih iz Avstrije – njihovem okusu in kulinarični uporabi – ter jih spodbuditi, da (prvič) poskusijo take proizvode.

(95) Oglaševalske kampanje so bile sestavljene iz oglasov v medijih, brošur in prospektov, promocijskih daril, degustacije proizvodov in neposrednega pošiljanja e-pošte potrošnikom.

(96) Oglaševanje avstrijskih proizvodov je potekalo tudi v okviru avstrijskih tednov hrane in mednarodnih sejmov v državah članicah EU zunaj Avstrije.

(97) Po trditvah avstrijskih organov navedeni prispevki za obdobje 2002–2008 niso povzročili diskriminatornega učinka v smislu člena 90 Pogodbe ES (zdaj člen 110 PDEU). Navajajo zlasti, da ni nobenih znakov, da bi lahko bili proizvodi avstrijskega porekla, ki se tržijo zunaj Avstrije, upravičeni do ukrepa v enakem obsegu kot proizvodi, ki se tržijo v Avstriji.

4.2 *DRŽAVNA POMOČ ZA KAKOVOSTNE PROIZVODE*

(98) Glede znaka kakovosti in znaka bio organa AMA je bila pomoč dodeljena za razvoj sistemov zagotavljanja kakovosti (študije o izboljšanju kakovosti proizvodnje na splošno, priprava in razširjanje dokumentov o zagotavljanju kakovosti, razvoj s tem povezanih informacijskih sistemov v družbi AMA Marketing) ter nadzor kakovosti in nadzor organskih proizvodov (kontrole na kraju samem, ki jih opravijo zunanji organi in ki se izvedejo z laboratorijskimi analizami). Vse redne nadzore kakovosti so plačali imetniki licenc.

(99) Poleg tega je v letnih poročil za leta 1995–1999 naveden ukrep, povezan z uvedbo sistema zagotavljanja kakovosti ISO 9002.

4.3 *UKREPI ZA TEHNIČNO PODPORO*

4.3.1 TEHNIČNA PODPORA ZA ZNAK KAKOVOSTI IN ZNAK BIO

(100) Pomoč je bila dodeljena projektom splošnega informiranja, dejavnostim na področju odnosov z javnostmi za razširjanje splošnega znanja o znakih in za nagradne igre, organizirane za pospeševanje znaka kakovosti (Gewinnspiele).

([42]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 2000, str. 9.
([43]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 2000, str. 10.
([44]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 2000, str. 11.
([45]) Poročilo o dejavnostih organa AMA (Tätigkeitsbericht) za leto 2000, str. 12.

(101) Upravičeni so bili stroški za organizacijo informativnih sestankov ter oblikovanje prospektov, katalogov, glasil in internetnih prispevkov.

(102) Njihov namen je bil, da se potrošnikom zagotovijo dejanske informacije o znaku kakovosti in znaku bio organa AMA na splošno, kot je usmerjenost v kakovost programa znaka kakovosti, vsebina znakov in sistemi kontrole.

(103) Glede na informacije avstrijskih organov se ti ukrepi niso nanašali na posebno skupino proizvodov, niti niso spodbujali potrošnikov k nakupu določenega proizvoda.

4.3.2 TEHNIČNA PODPORA ZA SPLOŠNE INFORMACIJE O PROIZVODU, VKLJUČNO S TRŽNIMI RAZISKAVAMI

(104) Glede na letna poročila za obdobje med leti 1995 in 1999 je bila pomoč dodeljena za dejavnosti splošnega informiranja in dejavnosti na področju odnosov z javnostmi, organizacijo sejmov in sodelovanje na njih ter tržne raziskave.

(105) Splošne informacije in dejavnosti na področju odnosov z javnostmi, za katere je bila dodeljena pomoč, so bile namenjene predstavitvi splošnih značilnosti živil in so obravnavale pomisleke splošnega interesa, kot je svetovanje in zagotavljanje informacij v primeru škandala v zvezi s hrano. Dejavnosti na področju odnosov z javnostmi so zajemale tudi izboljšanje podlage za komunikacijo v medijih in uporabljene kanale, kot so sporočila za javnost, tiskovne konference, tiskovna služba, glasila, dnevi odprtih vrat in lobiranje.

(106) Pomoč je bila dodeljena tudi za organizacijo dogodkov, kot so nagradne igre, konference, seminarji in delavnice v Avstriji, in sodelovanje na njih ter „avstrijske tedne“ in sejme v drugih državah članicah EU.

(107) Pomoč za tržne raziskave je bila dodeljena za pripravljalne študije, ki so se nanašale na splošne podatke o trgu hrane, razvoj trgov, navade potrošnikov, trende in analize prodaje zadevnih kmetijskih proizvodov.

5. **INTENZIVNOST POMOČI**

(108) Pomoč je pokrila 100 % upravičenih stroškov ukrepov trženja organa AMA.

(109) Glede na informacije avstrijskih organov pomoč za kakovostne proizvode in tehnično podporo v zvezi z znakom kakovosti in znakom bio ni nikoli presegla 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju.

(110) Avstrijski organi so glede kontrolnih ukrepov v zvezi z uporabo znaka kakovosti potrdili, da je bila pomoč ukinjena do leta 2009.

6. **OCENA POMOČI**

6.1 *OBSTOJ POMOČI*

(111) Člen 107(1) PDEU, ki prepoveduje državno pomoč, se uporablja, če pomoč dodeli država članica ali če se dodeli iz državnih sredstev v kakršni koli obliki, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

6.1.1 POMOČI, KI JIH DODELI DRŽAVA, ALI POMOČI IZ DRŽAVNIH SREDSTEV

(112) Pri razvrstitvi sredstev kot državna sredstva ni treba razlikovati med primeri, v katerih pomoč dodeli neposredno država ali jo dodelijo javne ali zasebne organizacije, ki jih je za ta namen določila ali ustanovila država ([46]).

([46]) Sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi Preussen Elektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160, točka 58, in z dne 20. novembra 2003 v zadevi GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, točka 23.

(113) Komisija opozarja, da v tej zadevi pomoči ne dodeljuje neposredno država, pač pa organ AMA, tj. posredniški organ, ki je bil ustanovljen z zakonom in je pod nadzorom države (glej uvodno izjavo 49). Organ AMA upravlja družbo AMA Marketing in jo ima v celoti v lasti, na podlagi česar se lahko domneva, da ima nanjo odločilen vpliv. Za namen tega oddelka se bosta organ AMA in družba AMA Marketing ocenjevala skupaj. Zato je treba proučiti, ali se prispevki, ki jih pobira organ AMA lahko štejejo za državna sredstva, ki se lahko pripišejo državi.

(114) Organ AMA in družba AMA Marketing sta bili ustanovljeni z zakonom. Država je določila njune cilje (člen 2 zakona o organu AMA), njuno strukturo upravljanja (členi 4–17 zakona o organu AMA) in sestavo upravnega odbora (glej tudi uvodno izjavo 118). Oba torej nadzoruje država. Njune oglaševalske dejavnosti se financirajo s parafiskalnimi dajatvami (glej uvodni izjavi 49 in 53) ([47]). V zakonu o organu AMA (člen 21a(1)) je določeno, kako se bodo porabili pobrani prispevki. Organ AMA je pod nadzorom državnih institucij, kot je avstrijsko računsko sodišče ([48]). Nadalje je v členu 29 zakona o organu AMA navedeno, da organ AMA pri izvajanju upravnih postopkov uporablja zakon o splošnem upravnem postopku (allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz).

(115) Odločitve organa AMA se lahko izpodbijajo na zveznem upravnem sodišču (Bundesverwaltungsgericht) ([49]). V skladu z različico zakona o organu AMA iz leta 2004 se lahko odločitve tega organa izpodbijajo na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo.

(116) Za pobiranje prispevkov v skladu z zakonom AMA je pristojen organ AMA. Pristojen je za to, da pregleduje prostore ali kmetijska zemljišča in od podjetij, ki plačujejo prispevke, zahteva poročila ali dokaze ([50]). Okrožni upravni organ (Bezirksverwaltungsbehörde) kaznuje kršitve zakona o organu AMA z globo, ki lahko znaša do 3 630 EUR ([51]). Kazniv je tudi poskus izogibanja predpisom organa AMA. Če kazni ni mogoče izterjati, se lahko naloži do šest tednov zapora ([52]).

(117) Avstrijski organi so navedli, da so namen prispevkov, njihovo področje uporabe in najvišja stopnja določeni v zakonu o organu AMA ([53]). Konkretno stopnjo prispevka določi upravni odbor organa AMA (Verwaltungsrat der Agrarmarkt Austria). Določi jo na podlagi razmer vsakega zadevnega proizvoda na trgu, razvoja prodaje, stanja prihodkov od prodaje domačih proizvodov v Avstriji in tujini ter potrebe po izvajanju ukrepov trženja in ustreznosti izvajanja teh ukrepov ([54]).

(118) Upravni odbor organa AMA sestavljajo štirje člani, ki zastopajo Kmetijsko zbornico (Landwirtschaftskammer Österreich), Zvezno delavsko zbornico (Bundesarbeitskammer), Gospodarsko zbornico (Wirtschaftskammer Österreich) in Avstrijsko združenje sindikatov (Österreichischer Gewerkschaftsbund) ([55]).

(119) Komisija je v sklepu o začetku postopka preverila, ali se lahko sodna praksa v zadevi Pearle uporabi za zadevni primer. Sodišče je 15. julija 2004 v sodbi v zadevi Pearle ([56]) opozorilo, da se obvezni prispevki, ki jih od vseh podjetij v komercialnem sektorju pobira posredniški organ, ne morejo šteti za državno pomoč, če so izpolnjeni naslednji štirje kumulativni pogoji:

— zadevni ukrep sprejmejo poklicne organizacije, ki zastopajo podjetja in zaposlene v gospodarskem sektorju, ter se ne uporabljajo kot instrument za izvajanje državne politike,

— tako sprejeti cilji se v celoti financirajo s prispevki podjetij v sektorju,

— način financiranja in delež/obseg prispevkov sprejmejo predstavniki delodajalcev in delavcev v okviru gospodarskega sektorja, brez kakršne koli intervencije države,

— prispevke je treba uporabiti za financiranje ukrepa, država pa pri tem ne more posredovati.

([47]) Dopis, predložen 14. septembra 2012.
([48]) Prav tam.
([49]) Člen 21i zakona o organu AMA.
([50]) Člen 21k zakona o organu AMA.
([51]) Člen 21l zakona o organu AMA.
([52]) Člen 21l(2) zakona o organu AMA.
([53]) Člen 21a(1) in člen 21c oziroma 21d.
([54]) Glej opombo 47.
([55]) Člen 11(1) zakona o organu AMA.
([56]) Sodba Sodišča z dne 15. julija 2004 v zadevi Pearle, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, točke 35–38.

(120) Komisija na podlagi razpoložljivih informacij meni, da shema ne izpolnjuje vseh teh pogojev.

(121) Glede prvega pogoja je treba navesti, da financiranja ukrepov trženja ne upravljajo poklicne organizacije, ki zastopajo sektor, pač pa družba AMA Marketing, ki je javni organ, ki ga je ustanovila in ga nadzoruje država (glej uvodno izjavo 49 in člen 3 zakona o organu AMA).

(122) Kar zadeva tretji pogoj, so prispevki in najvišji znesek prispevkov določeni z zakonom (tj. zakonom o organu AMA), pobira pa jih organ, ki je pod nadzorom države in ne poklicna organizacija iz gospodarskega sektorja. Poleg tega je prispevek glede na zakon o organu AMA obvezen) (glej uvodno izjavo 53). Iz teh elementov je razvidna intervencija države v zvezi z načinom financiranja.

(123) Zato Komisija meni, da se ta zadeva razlikuje od pogojev, pod katerimi se je štelo, da prispevki, analizirani v sodbi Sodišča v zadevi Pearle, ne pomenijo državnih sredstev.

(124) Sodišče je 30. maja 2013 v sodbi v zadevi Doux Élevage odgovorilo na vprašanje za predhodno odločanje o razlagi pojma državnih sredstev ([57]).

(125) Sodišče je v sodbi ugotovilo, da odločba, s katero je nacionalni organ na vse zaposlene v kmetijskem sektorju razširil splošno veljavnost sporazuma, ki uvaja prispevek v okviru medpanožne organizacije, ki jo je priznal nacionalni organ, zato da bi se lahko izvedli ukrepi obveščanja in promocije, delovanja na področju zunanjih odnosov, ukrepi za zagotavljanje kakovosti, raziskave in ukrepi za obrambo interesov zadevnega sektorja, zaradi česar postane dolžnost plačevanja prispevkov splošno veljavna, ne pomeni državne pomoči.

(126) Sodišče je v svoji sodbi menilo, da so zadevne prispevke plačevali zasebni gospodarski subjekti, ki opravljajo gospodarsko dejavnost na navedenih trgih, kar pomeni, da ta mehanizem ne pomeni posrednega ali neposrednega prenosa državnih sredstev. Sredstva, zbrana s plačili, niso izvirala iz državnega proračuna ali iz drugega javnega subjekta in država se jim, v kakršni koli obliki že (bodisi davkom, dajatvam, prispevkom ali drugim dajatvam), ki jih je treba v skladu z nacionalno ureditvijo vplačevati v državni proračun, ni odpovedala.

(127) Za razliko od navedene zadeve pa ta primer ne vključuje (prostovoljnih) prispevkov, ki bi jih kolektivno določila medpanožna organizacija. Kot je navedeno v uvodni izjavi 53, avstrijska kmetijska podjetja in podjetja živilske industrije plačujejo obvezne prispevke, kot je določeno v zakonu o organu AMA. Prispevki zato niso zasebne narave, pač pa jih je določila država v zakonodajnem aktu.

(128) Nadalje se primer organa AMA za razliko od sodbe v zadevi Doux Élevage ne nanaša na prispevke, ki jih uvedejo zasebne organizacije. Kot je bilo prikazano v uvodnih izjavah od 49 do 54, prispevke določi država, upravlja pa organ AMA, ki je oseba javnega prava, ki je bila ustanovljena z zakonom o organu AMA in je pod nadzorom države. Shemo upravlja družba AMA Marketing, tj. podružnica, ki je v popolni lasti organa AMA.

(129) Sodišče je v sodbi v zadevi Doux Élevage menilo, da so zadevni prispevki vseskozi ohranili svoj zasebni značaj in da nacionalnim organom dejansko ni bilo dovoljeno, da bi navedena sredstva uporabili predvsem za podporo določenih podjetij. Pač pa so bile medpanožne organizacije tiste, ki so odločale o porabi teh sredstev, ki so v celoti namenjena ciljem, ki jih določi sama. Ta sredstva prav tako niso bila stalno pod javnim nadzorom in niso bila na voljo državnim organom.

(130) V tem primeru pa ciljev organa AMA za razliko od zadeve Doux Élevage ni določila zasebna organizacija, ki bi odločala o porabi sredstev, temveč zakonodajni akt, ki ureja javni organ (tj. zakon o organu AMA, glej uvodno izjavo 54).

(131) Zato niso izpolnjeni pogoji iz zadeve Doux Élevage, v skladu s katerimi bi se domnevalo o obstoju zasebnih sredstev.

([57]) Sodba z dne 30. maja 2013 v zadevi Doux Élevage SNC in Coopérative agricole GBP-ARREE proti Ministère de l'Agriculturein, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, točke 32, 35 in 38.

(132) Komisija zaradi navedenih razlogov meni, da je financiranje zadevnih ukrepov, ki ga je izvajal organ AMA, mogoče pripisati državi in da sredstva zato pomenijo državna sredstva.

6.1.2 SELEKTIVNA PREDNOST

(133) V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča se za pomoč štejejo ukrepi, ki lahko ne glede na obliko neposredno ali posredno dajo prednost podjetjem ali se obravnavajo kot ekonomska ugodnost, ki je prejemnik v običajnih tržnih pogojih ne bi prejel ([58]). Poleg tega se za pomoč štejejo ukrepi, ki v različnih oblikah zmanjšujejo stroške, ki običajno bremenijo proračun podjetja, in so zato, ne da bi bili subvencije v pravem pomenu besede, iste narave in imajo enake učinke ([59]). Sodišče je opozorilo tudi, da ukrep, ki ga je sprejel javni organ in ki daje prednost posameznim podjetjem ali proizvodom, ne izgubi lastnosti brezplačne ugodnosti zaradi dejstva, da se v celoti ali delno financira iz prispevkov, ki jih nalaga javni organ in zaračunava zadevnim podjetjem ([60]).

(134) Do ukrepa so upravičena podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, vključno z živilsko industrijo (glej uvodno izjavo 46), s pomočjo oglaševanja, podpore kakovostnim proizvodom in tehnične podpore.

(135) V zvezi s tem so bili avstrijski organi pozvani, naj zagotovijo več informacij o obsegu in številu upravičencev za posamezni ukrep trženja. Avstrijski organi so v dopisu, predloženem 14. septembra 2012, odgovorili, da ni mogoče poimensko navesti upravičencev za vsak posamezni ukrep, saj od sheme niso imeli koristi le proizvajalci in trgovci na drobno, ki uporabljajo logotipe, temveč tudi proizvajalci, ki v shemi ne sodelujejo neposredno, ter s tem sektor kot tak. Avstrija je trdila, da se je z ukrepom povečala ozaveščenost potrošnikov na splošno, tako da so morali celo proizvajalci, ki v shemi niso sodelovali, izboljšati kakovost svojih proizvodov.

(136) Nadalje, Komisija je v sklepu o začetku postopka od Avstrije zahtevala, naj pojasni, v kolikšnem obsegu ima živilska industrija koristi od ukrepov trženja. Avstrijski organi so uporabili enako utemeljitev kot zgoraj (glej uvodno izjavo 135).

(137) V skladu s sodno prakso ([61]) ukrep ohrani svoj selektivni značaj, celo če se uporablja za celotni sektor (ne pa za druge sektorje). Avstrijski organi so trdili, da bi moral biti ukrep, ki je splošne narave, zavrnjen.

6.1.3 IZKRIVLJANJE KONKURENCE IN VPLIV NA TRGOVINO

(138) V skladu s sodno prakso Sodišča okrepitev konkurenčnega položaja podjetja po dodelitvi državne pomoči na splošno kaže na izkrivljanje konkurence v škodo drugih konkurenčnih podjetij, ki te pomoči niso prejela ([62]). Pomoč podjetju, ki posluje na trgu, odprtem za trgovanje v Uniji, bi lahko škodila trgovini med državami članicami ([63]).

(139) V obdobju 1995–2008 je trgovina s kmetijskimi proizvodi v Uniji dosegla znaten obseg. Na primer vrednost kmetijskih proizvodov v EU, vključenih v trgovino znotraj Unije, je leta 2004 znašala približno 183 milijard EUR (uvoz) in približno 187 milijard EUR (izvoz), kar je znašalo približno 57 % celotne kmetijske proizvodnje v višini 324 milijard EUR ([64]).

(140) Zato se lahko ob upoštevanju, da je v zadevnem obdobju trgovina s kmetijskimi proizvodi znotraj Unije dosegla precejšen obseg, šteje, da ukrepi, na katere se nanaša ta sklep, izkrivljajo ali bi lahko izkrivljali konkurenco in prizadenejo trgovino med državami članicami. To poleg tega potrjujejo nekatere izjave organa AMA v letnih poročilih iz zadevnega obdobja (glej uvodne izjave od 84 do 90), ki dokazujejo, da so dejavnosti trženja po mnenju organa AMA primerne za spodbujanje domače proizvodnje v konkurenci s proizvajalci iz drugih držav članic.

([58]) Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi C-280/00, Altmark, ECLI:EU:C:2003:415, točka 84.
([59]) Sodba Sodišča z dne 22. maja 2003 v zadevi Freskot AE proti Elliniko Dimosio, C-355/00, ECLI:EU:C:2003:298, točka 83.
([60]) Sodba Sodišča z dne 22. marca 1977 v zadevi Steinike & Weinlig, 78/76, ECLI:EU:C:1977:52, točka 22.
([61]) Sodba Sodišča z dne 17. junija 1999 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, točka 31.
([62]) Sodba Sodišča z dne 17. septembra 1980 v zadevi Philip Morris Holland BV proti Komisiji, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, točki 11 in 12.
([63]) Glej zlasti sodbo Sodišča z dne 13. julija 1988 v zadevi Francoska republika proti Komisiji, 102/87, ECLI:EU:C:1988:391.
([64]) *Vir:* Eurostat.

(141) Glede na navedeno so izpolnjeni pogoji iz člena 107(1) PDEU. Zato se lahko sklepa, da ukrepi, ki se nanašajo na ta sklep, pomenijo državno pomoč v smislu navedenega člena.

6.2 *ZAČASNI OBSEG SKLEPA IN OBSTOJEČA POMOČ*

(142) Sklep o začetku postopka iz leta 2012 se je nanašal na nepriglašene ukrepe trženja organa AMA v okviru sheme pomoči NN 34/2000 in ukrepe organa AMA iz razveljavljene Odločbe Komisije o državni pomoči NN 34A/2000.

(143) Ob upoštevanju, da so bili zakon o družbi AMA in njegove izvedbene določbe večkrat spremenjeni, da so bili izvedeni številni postopkovni koraki in da je pomoč sestavljena iz številnih ukrepov z različnim časom trajanja, je treba določiti natančen datum začetka in zaključka izvajanja ukrepov ter s tem časovni obseg sklepa.

(144) Glede na informacije avstrijskih organov so bili ukrepi trženja vzpostavljeni pred letom 1994, kar pomeni pred 1. januarjem 1995, tj. datumom, ko se je Avstrija priključila Evropski uniji. Kljub temu pa avstrijski organi Komisije niso obvestili o ukrepih organa AMA v skladu s členom 143 ali 144 Akta o pristopu Republike Avstrije (glej uvodno izjavo 34), zaradi česar se ne morejo obravnavati kot obstoječa pomoč. Zato je treba te ukrepe obravnavati kot novo pomoč, ki ni bila priglašena od datuma pristopa, tj. 1. januarja 1995, ki ga je treba tako šteti za datum začetka dodelitve pomoči.

(145) Nadalje, kot je opisano v uvodni izjavi 36, avstrijski organi trdijo, da so z dopisom z dne 23. junija 1997 poslali dopolnjen obrazec za priglasitev ukrepov trženja organa AMA, na katerega se Komisija v dveh predpisanih mesecih ni odzvala ([65]). Po njihovem mnenju je bila ta priglasitev veljavna in po dvomesečnem roku bi bilo treba pomoč obravnavati kot odobreno, zaradi česar bi se torej opredelila kot obstoječa pomoč. Na iste trditve se sklicuje pravno mnenje, priloženo priglasitvi informacij z dne 25. februarja 2015.

(146) Komisija se s to utemeljitvijo ne strinja. Ker so se ukrepi izvajali že pred letom 1997, se navedeni dopis ne more šteti za veljavno priglasitev ukrepov, ki bi bila skladna s členom 108(3) PDEU, zaradi česar pomoči ni mogoče opredeliti kot obstoječe pomoči. V skladu s sodno prakso Lorenz se bi pomoč za obstoječo pomoč štela le, če se ob priglasitvi ukrepa Komisiji še ni izvajala; če pomoč ni predhodno priglašena, se lahko za obstoječo pomoč šteje le, če država članica po dvomesečnem obdobju o tem predhodno uradno obvesti Komisijo. Vendar so avstrijski organi ukrep izvajali pred uradno priglasitvijo, ne da bi Komisiji poslali predhodno uradno obvestilo. Zato se ta ukrep z dopisom z dne 23. junija 1997 ne spreminja v obstoječo pomoč v smislu člena 108(1) PDEU.

(147) Komisija glede na navedene informacije in pomisleke v zvezi s časovnim področjem uporabe sklepa ugotavlja, da je datum začetka vseh ukrepov trženja organa AMA 1. januar 1995 (glej uvodni izjavi 34 in 144).

(148) Avstrijski organi so glede datuma zaključka izvajanja z dopisom z dne 14. septembra 2012 potrdili, da se ukrepi, priglašeni kot shema pomoči N 239/2004, nanašajo na en del ukrepov organa AMA, ki se raziskujejo pod zadevo številka NN 34/2000 (po znatni spremembi ukrepov zaradi uskladitve z veljavnimi predpisi (glej uvodno izjavo 39).

(149) Avstrijski organi so v istem dopisu potrdili, da družba AMA Marketing v obdobju po letu 2002 ni izvajala drugih ukrepov pomoči kot tistih, ki so zajeti v državno pomoč NN 34A/2000 in N 239/2004 (in njuna poznejša podaljšanja ([66])).

([65]) V skladu s členom 1(b)(iii) v povezavi s členom 4(6) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbo ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1), če Komisija v dveh mesecih po priglasitvi ne sprejme odločitve, lahko zadevna država članica izvaja ukrep potem, ko je o tem obvestila Komisijo, razen če Komisija ne odloči na podlagi tega člena v roku 15-ih delovnih dni po prejemu obvestila. Uredba (ES) št. 659/1999 je začela veljati leta 1999 in se zato ne uporablja za zadevni dopis iz leta 1997. Kljub temu pa so bile navedene določbe Uredbe (ES) št. 659/1999 zasnovane kot kodifikacija t. i. sodne prakse v zadevi Lorenz (sodba Sodišča z dne 11. decembra 1973 v zadevi Lorenz, 120/73, ECLI:EU:C:1973:152, točke od 4 do 6), v skladu s katero se pomoč šteje kot odobrena in opredeljena za obstoječo pomoč, po tem ko pretečeta dva meseca po priglasitvi in predhodnem obvestilu, če se Komisija v tem času ne odzove.

([66]) N 175/2006, N 589/2008 in N 496/2009.

(150) Iz informacij avstrijskih organov izhaja, da se odobrena shema pomoči N 570/1998 ne nanaša na ukrepe trženja organa AMA, ki so predmet tega sklepa.

(151) Glede znaka bio in znaka kakovosti organa AMA je bil datum zaključka za dodelitev pomoči 31. december 2008, razen za oglaševalske ukrepe za znak bio, ki so prenehali veljati 31. decembra 2006 (glej uvodni izjavi 15 in 19).

(152) Drugi ukrepi trženja organa AMA pa so se uporabljali do 20. oktobra 2004, tj. datuma, ko je bila odobrena odločba o državni pomoči N 239/2004 (glej poglavje 1.4 in uvodno izjavo 39). Zato se področje uporabe tega sklepa nanaša na obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 2008 za vse ukrepe, razen za oglaševalske ukrepe za znak bio, pri katerih je zadevno obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 2006, in druge ukrepe trženja, pri katerih je zadevno obdobje od 1. januarja 1995 do 20. oktobra 2004.

7. **NEZAKONITOST POMOČI**

(153) Komisijo je treba v skladu s členom 108(3) PDEU obvestiti o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči. V skladu s členom 1(f) Uredbe (ES) št. 659/1999 je nova pomoč, ki se izvaja v nasprotju s členom 108(3) PDEU, nezakonita. Obveznost priglasitve državne pomoči je določena v členu 2 navedene uredbe.

(154) Avstrija Komisije v skladu s členom 108(3) PDEU ni obvestila o določbah, ki uvajajo ukrepe, in prispevkih, s katerimi se ti ukrepi financirajo, preden jih je začela izvajati.

(155) Kot je prikazano v poglavju 6, ukrepi, ki jih izvaja Avstrija, pomenijo državno pomoč. Kot je navedeno v uvodni izjavi 34, so bili ukrepi trženja vzpostavljeni pred letom 1994, kar pomeni pred 1. januarjem 1995, tj. datumom, ko se je Avstrija priključila Evropski uniji. Kljub temu pa avstrijski organi Komisije niso nikoli obvestili o ukrepih organa AMA v skladu s členoma 143 ali 144 Akta o pristopu Republike Avstrije. Pomoč je torej v času pristopa pomenila novo pomoč in avstrijski organi bi jo morali priglasiti. Pomoč je brez ustrezne priglasitve nezakonita v skladu z ustreznimi določbami PDEU (glej v zvezi s tem tudi uvodno izjavo 144).

(156) Nadalje, kot je opisano v uvodnih izjavah 9, 36 in 148 se niti dopis z dne 23. junija 1997 niti tisti z dne 19. decembra 2002 ne moreta šteti za veljavno priglasitev te nove pomoči.

8. **PREUČITEV ZDRUŽLJIVOSTI POMOČI**

8.1 *PRAVILA GLEDE POREKLA PROIZVODOV*

(157) Splošno sodišče je odločbo Komisije o državni pomoči NN 34A/2000 razveljavilo zato, ker je v zakonu o organu AMA iz leta 1992 obstajalo protislovje. V členu 21a navedenega zakona, ki se nanaša na namen prispevkov, je naveden sklic na nacionalne proizvode. Natančneje, točka 1 se je nanašala na cilj „spodbujanja in zagotavljanja prodaje nacionalnih kmetijskih in gozdarskih proizvodov ter proizvodov, ki izhajajo iz njih“ ([67]). Točka 2 se je nanašala na „spodbujanje drugih ukrepov trženja (zlasti opravljanje storitev in stroški za osebje, ki je z njimi povezano)“.

(158) Splošno sodišče je navedlo, da omejitev na nacionalne proizvode iz člena 21a, točka 1, zakona o organu AMA iz leta 1992 vzbuja dvom glede skladnosti zadevnih pomoči, zaradi česar je Komisija uvedla formalni postopek preiskave ([68]).

(159) Vprašanje nacionalnega porekla proizvodov je torej element, ki ga je treba podrobno analizirati.

(160) Pritožniki so trdili, da so bili znaki in subvencionirani ukrepi na voljo le avstrijskim proizvajalcem. V zvezi s tem so trdili, da so bili v skladu s členom 21a(1) zakona o organu AMA iz leta 1992 do subvencioniranih oglaševalskih ukrepov upravičeni le avstrijski proizvodi.

([67]) *„Förderung und Sicherung des Absatzes von inlandischen land- und forstwirtschaftlichen Erzeugnissen“*.
([68]) Sodba z dne 18. novembra 2009 v zadevi Scheucher-Fleisch GmbH in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-375/04, ECLI:EU:T:2009:445, točki 86 in 87.

(161) Avstrijski organi so v zvezi s tem z dopisom z dne 19. decembra 2002 pojasnili, da sta bila znak kakovosti in znak bio organa AMA na voljo vsem proizvodom, ne glede na njihovo poreklo. V dopisu z dne 5. marca 2004 so poslali nove notranje predpise, ki jih je izdala družba AMA Marketing in odobrilo avstrijsko Zvezno ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo varstvo okolja in hidrološke vire (BMLFUW), ki urejajo dodeljevanje teh znakov. V skladu s temi predpisi se lahko znaki podelijo vsem proizvodom, bodisi avstrijskim, bodisi tistim iz drugih držav članic, ki izpolnjujejo zahteve glede kakovosti. Poleg tega so avstrijski organi sklenili spremeniti zakon o organu AMA iz leta 1992, ki je bil spremenjen z zakonom, ki je začel veljati od julija 2007. Od tedaj člen 21a(1) zakona o organu AMA ni več vseboval sklica na „nacionalne“ proizvode ([69]).

(162) Medtem ko obdobje po 30. juniju 2007 ne povzroča posebnih težav glede porekla proizvodov in upravičencev do teh znakov ali ukrepov, pa je podrobnejša analiza potrebna za obdobje pred navedenim datumom. Zaradi posebnosti različnih ukrepov, zajetih v to shemo, in različnega pomena sklicevanja na nacionalno poreklo je treba vsak ukrep analizirati ločeno.

(163) Glede znaka kakovosti določbe za izvajanje zakona o organu AMA (Regulativ zur Verwendung des AMA-Gütesiegels für Lebensmittel) od januarja 2000 niso vsebovale sklica na nacionalne proizvode, pač pa so obsegale vse proizvode, ne glede na njihovo poreklo. Člen 23 izjave o poreklu se jasno nanaša na regijo (npr. Tirolsko ali Bavarsko) ali državo (npr. Avstrija, Francija) kot na poreklo proizvoda, kar nakazuje, da bi lahko bila pri poreklu proizvodov navedena katera koli regija/država. Po navedenem datumu je treba zavrniti trditev, da je bil znak kakovosti na voljo le za nacionalne (tj. avstrijske) proizvode.

(164) Nadalje vse določbe glede porekla proizvoda vsebujejo naslednjo opredelitev „domačega/nacionalnega“ (heimisch): „V teh smernicah se pojem „domače/nacionalno“ nanaša na regijo, ki je določena kot poreklo proizvoda“ („*Wird in diesen Richtlinien der Begriff „heimisch“ verwendet, ist darunter die im Herkunftsanteil des Zeichens angeführte Region zu verstehen*“) ([70]). To pomeni, da se sklic na „nacionalne proizvode“, ki se uporablja v izvedbenih aktih, ne nanaša samo na avstrijske proizvode, temveč na katero koli regijo, ki bi se lahko uporabila kot regija porekla.

(165) Znak bio kot tak se najprej nanaša na posebne zahteve glede kakovosti proizvoda. Pri zadevnih znakih v okviru sheme je bil v glavnem sporočilu omenjen sklic BIO, uporabljali pa so se lahko na vseh proizvodih, ne glede na njihovo poreklo. Poreklo je lahko omenjeno le kot stransko sporočilo.

(166) Pomoč za kakovostne proizvode pa je bila dodeljena za razvoj sistemov zagotavljanja kakovosti, nadzor kakovosti in nadzor organskih proizvodov (uvodna izjava 98). Tudi tovrstni ukrepi kot taki niso omejeni na proizvode določenega nacionalnega porekla.

(167) Pomoč za splošno oglaševanje ne vzbuja dvomov glede porekla navedenih proizvodov, saj so se kampanje oglaševale ali sklicevale na proizvod na splošno brez kakršnega koli sklica na poreklo.

8.2 *PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO*

(168) V skladu s členom 107(3)(c) PDEU se pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali nekaterih gospodarskih območij, kadar taka pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi, lahko šteje za združljivo z notranjim trgom.

(169) V skladu z Obvestilom Komisije o določitvi pravil, ki se uporabljajo pri ocenjevanju nezakonitih državnih pomoči ([71]), je treba vsako nezakonito pomoč v smislu člena 1(f) Uredbe (ES) št. 659/1999 oceniti v skladu s pravili, ki so se uporabljala ob dodelitvi pomoči.

(170) Smernice za obdobje 2000–2006 so se uporabljale med 1. januarjem 2000 in 31. decembrom 2006. Od 1. januarja 2007 so se uporabljale Smernice Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju 2007–2013 ([72]) (v nadaljnjem besedilu: smernice za obdobje 2007–2013), in sicer v skladu s točko 194.

([69]) BGBl. Teil I, Nr. 55/2007.
([70]) Ta sklic je naveden v vseh členih o poreklu proizvodov v predpisih, ki urejajo logotip svežega mesa od leta 1995.
([71]) UL C 119, 22.5.2002, str. 22.
([72]) UL C 319, 27.12.2006, str. 1.

(171) V zvezi s tem je treba opozoriti, da so imele države članice v skladu s točko 196 smernic za obdobje 2007–2013 na voljo prehodno obdobje do 31. decembra 2007, da so obstoječe sheme pomoči uskladile z določbami teh smernic. Opredelitev veljavne pomoči je določena v členu 1(b) Uredbe (ES) št. 659/1999. V skladu s členom 1(b)(ii), ki se uporablja za zadevni primer, pomeni veljavna pomoč odobreno pomoč, to je sheme pomoči in individualno pomoč, ki sta jo odobrila Komisija ali Svet.

(172) Shemo pomoči NN 34A/2000 je dejansko odobrila Komisija 30. junija 2004. Vendar so njeno odločbo septembra 2004 izpodbijali pritožniki na Sodišču prve stopnje (zdaj Splošnem sodišču), ki je odločbo Komisije razveljavilo s sodbo z dne 18. novembra 2009. Avstrija se je pritožila zoper to sodbo, vendar je Sodišče pritožbo zavrnilo in potrdilo sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. oktobra 2011.

(173) Avstrijski organi trdijo, da je zadevna shema pomenila obstoječo pomoč in da bi jo bilo treba v skladu z novimi smernicami za obdobje 2007–2013 ocenjevati šele od 1. januarja 2008. Avstrija se je v svojem dopisu, predloženem 14. septembra 2012, sklicevala tudi na načelo legitimnega pričakovanja in trdila, da je bila odločba Komisije razveljavljena šele leta 2011.

(174) V sodni praksi ([73]) je glede legitimnega pričakovanja navedeno: „Ob vložitvi ničnostne tožbe prejemnik o navedenem ne more biti prepričan, in sicer, dokler se sodišče Skupnosti o tem dokončno ne izreče“. Zato se v navedeni zadevi ni mogoče sklicevati na legitimno pričakovanje.

(175) Posledično sheme pomoči NN 34A/2000 ni bilo mogoče opredeliti kot obstoječo pomoč na podlagi Odločbe Komisije z dne 30. junija 2004, zato se prehodno obdobje iz točke 196 smernic za obdobje 2007–2013 ne uporablja. Shemo pomoči bi bilo treba s 1. januarjem 2007 uskladiti s smernicami za obdobje 2007–2013.

8.3 *POMOČ ZA OGLAŠEVALSKE UKREPE*

(176) Glede oglaševalskih ukrepov je treba združljivost pomoči, dodeljene v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 2001, oceniti glede na Sporočilo Komisije o udeležbi države v promocijo kmetijskih in ribiških proizvodov ([74]) (v nadaljnjem besedilu: sporočilo iz leta 1986) ter Okvir o državni pomoči za oglaševanje kmetijskih proizvodov in nekaterih proizvodov, ki niso navedeni v Prilogi II k Pogodbi ES, razen ribiških proizvodov ([75]) (v nadaljnjem besedilu: okvir o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987).

(177) Pomoč, dodeljeno s 1. januarjem 2002, je treba oceniti glede na Smernice Skupnosti o državni pomoči za oglaševanje proizvodov iz Priloge I k Pogodbi ES in nekaterih proizvodov, ki niso zajeti v Prilogi I (v nadaljnjem besedilu: smernice o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001) ([76]).

(178) Pri ocenjevanju državne pomoči za oglaševanje kmetijskih proizvodov, dodeljene po 1. januarju 2007, pa Komisija uporablja oddelek VI.D smernic za obdobje 2007–2013.

8.3.1 PODROČJE UPORABE OGLAŠEVANJA

(179) Okvir za oglaševanje iz leta 1987 se uporablja za oglaševanje, ki je opredeljeno kot katero koli dejanje, pri katerem se uporabljajo mediji (kot so tisk, radio, televizija ali plakati), katerega namen je spodbuditi potrošnike k nakupu zadevnega proizvoda. S svojega področja uporabe izključuje *promocijske dejavnosti v širšem smislu*, kot so razširjanje znanstvenih informacij splošni javnosti, organizacija sejmov ali razstav, sodelovanje na takšnih sejmih in razstavah in podobne pobude na področju odnosov z javnostmi, vključno z raziskavami javnega mnenja in raziskavami trga ([77]).

([73]) Sodba Sodišča z dne 12. februarja 2008 v zadevi CELF/SIDE, C-199/06 ECLI:EU:C:2008:79, točka 68.
([74]) UL C 272, 28.10.1986, str. 3.
([75]) UL C 302, 12.11.1987, str. 6.
([76]) UL C 252, 12.9.2001, str. 5.
([77]) Točka 1.1 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987.

(180) Področje uporabe smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 je načeloma enako kot pri okviru o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987, čeprav obstaja nekaj razlik. Prva bistvena sprememba se nanaša na dejstvo, da so bili kot potencialni naslovniki oglaševanja dodani gospodarski subjekti ([78]). Druga sprememba se nanaša na dejstvo, da je bila razširjena opredelitev oglaševanja, tako da so bile vanj vključene tudi oglaševalske dejavnosti (kot je razdeljevanje gradiva za ta namen), usmerjene na potrošnike na prodajnem mestu ([79]).

(181) Področje uporabe oddelka IV.D smernic za obdobje 2007–2013 je enako področju uporabe smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 ([80]).

(182) Okvir o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 in smernice o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 se uporabljajo za oglaševalske dejavnosti, ne pa za promocijske dejavnosti. Pomoč za to zadnjo kategorijo je opredeljena kot tehnična pomoč, za katero se uporabljajo posebna pravila.

(183) V obravnavani zadevi je bila pomoč dodeljena za oglaševalske kampanje, pri katerih so se uporabljali različni mediji, in druge načine obveščanja javnosti. Oglaševalske kampanje so se nanašale na:

— znak bio in znak kakovosti,

— splošne proizvode in

— oglaševanje zunaj Avstrije.

(184) Na podlagi informacij, ki so jih predložili avstrijski organi, se lahko sklepa, da je bil namen ukrepov spodbuditi potrošnike k nakupu zadevnega proizvoda (glej uvodni izjavi 75 in 94). Zato ti ukrepi spadajo na področje uporabe oglaševanja in jih je treba analizirati v skladu z veljavnimi pravili.

8.3.2 POMOČ ZA OGLAŠEVANJE V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 1995 DO 31. DECEMBRA 2001

Pogoji za združljivost

(185) Združljivost pomoči, dodeljene pred 1. januarjem 2002, je treba oceniti glede na sporočilo iz leta 1986 in okvir o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 (uvodna izjava 176).

Splošni pogoji

(186) V točki 2.2 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 je prepovedana pomoč za oglaševanje, namenjena določenim podjetjem.

(187) V točki 3 je določeno, da bi se moralo oglaševanje nanašati na vsaj eno od naslednjih kategorij (**pozitivna merila**):

— presežne kmetijske proizvode,

— nove ali nadomestne proizvode, ki še niso v presežku,

— razvoj določenih regij,

— razvoj malih in srednjih podjetij ali

— oglaševanje visokokakovostnih proizvodov in zdrave hrane.

(188) Nazadnje, pomoč v skladu s točko 4 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 ne sme preseči zneska, ki ga je sektor sam dodelil za določeno oglaševalsko kampanjo, kar pomeni, da je lahko dovoljena največja

([78]) Točka 5(b) smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001.
([79]) Točka 7 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001.
([80]) Točka 152(a) smernic za obdobje 2007–2013.

intenzivnost pomoči v višini 100 %, vendar le, če je trgovina prispevala vsaj 50 % stroškov, bodisi s prostovoljnimi prispevki bodisi s pobiranjem parafiskalnih dajatev ali obveznih prispevkov. Zato je dovoljena največja intenzivnost pomoči v višini 100 %.

Kršitev člena 30 Pogodbe EGS

(189) V točki 2 sporočila iz leta 1986 in točki 2.1 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 ([81]) je poudarjeno dejstvo, da se pomoč za oglaševanje ne more šteti kot združljiva s skupnim trgom, če se s promocijskim gradivom krši člen 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU).

(190) V skladu s točko 2.1 sporočila iz leta 1986 splošne promocijske kampanje, ki se ne sklicujejo na poreklo proizvoda, izvozne promocijske kampanje, organizirane v drugi državi članici, ter kampanje na domačem trgu, v okviru katerih se promovirajo posebne lastnosti ali sorte proizvodov, ki ne vsebujejo posebnih sklicev na nacionalno poreklo proizvoda razen tistih, ki so lahko razvidni iz sklicev na zadevne lastnosti ali sorte ali običajno označbo proizvoda, ne kršijo člena 34 PDEU.

(191) Nasprotno pa naslednje kampanje v skladu s točko 2.2 sporočila iz leta 1986 jasno kršijo člen 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU): promocijske kampanje, ki potrošnikom svetujejo nakup nacionalnih proizvodov zgolj zaradi njihovega nacionalnega porekla, ali promocijske kampanje, ki so namenjene odvračanju od nakupa proizvodov iz drugih držav članic ali razvrednotenju navedenih proizvodov v očeh potrošnikov (negativna promocija).

(192) V točki 2.3 sporočila iz leta 1986 je nadalje navedeno, da je promocijskim kampanjam na domačem trgu držav članic zaradi sklicev na nacionalno poreklo proizvodov in v primeru neupoštevanja določenih omejitev mogoče ugovarjati v skladu s členom 30 Pogodbe EGS (zdaj členom 34 PDEU).

(193) V skladu s točko 2.3.1 sporočila iz leta 1986 promocijske kampanje, ki opozarjajo na sorte ali lastnosti proizvodov, proizvedenih v državi članici, v praksi niso omejene na nacionalne ali regionalne specialitete ter pogosto opozarjajo na posebne lastnosti proizvodov, proizvedenih v državi članici, in nacionalno poreklo proizvodov, čeprav so navedeni proizvodi in njihove lastnosti podobni proizvodom, proizvedenim drugje. Če se v taki promocijski kampanji pretirano poudarja nacionalno poreklo proizvoda, obstaja nevarnost kršitve člena 30 Pogodbe EGS (zdaj člena 34 PDEU).

(194) V sporočilu iz leta 1986 se je od držav članic zato zahtevalo, da morajo zlasti zagotoviti, da se strogo upoštevajo naslednje smernice:

— država proizvajalka se lahko opredeli z besedo ali znakom pod pogojem, da se ohrani ustrezno ravnotežje med sklici na lastnosti in sorte proizvoda na eni strani ter njegovim nacionalnim poreklom na drugi.

— Sklici na nacionalno poreklo bi morali biti glede na glavno sporočilo, ki ga potrošnikom zagotavlja kampanja, stranskega pomena in ne bi smeli biti glavni razlog, zaradi katerega se potrošnikom svetuje nakup proizvoda.

— Lastnosti proizvoda, ki jih je bilo dovoljeno omeniti, so obsegale okus, vonj, svežost, zrelost, cenovno primernost, hranilno vrednost, razpoložljive sorte, uporabnost (recepti itd.). Izogibati pa se je bilo treba presežnikom, kot so „najboljši“, „najokusnejši“, „najfinejši“, ali izrazom, kot je „prava stvar“, ali promocijskim kampanjam, pri katerih se zaradi omembe nacionalnega porekla promovirani proizvod primerja s proizvodi iz drugih držav članic. Sklice na nadzor kakovosti je treba navesti le, kadar je proizvod ocenjen v dejanskem in objektivnem sistemu nadzora svojih lastnosti.

Ocena

(195) Avstrijski organi so v pravnem mnenju, ki je bilo priloženo predloženim informacijam z dne 25. februarja 2015, trdili, da je kršitev člena 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU) treba oceniti z „zgodovinskega vidika“ ter da v

([81]) Opozoriti je treba, da je v točki 2.1.1 (z opombo 1) okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 naveden neposreden sklic na smernice Komisije v sporočilu iz leta 1986.

obdobju med letoma 1995 in 2002 na Sodišču ni bilo zadeve, v kateri bi besedilo ali grafično sporočilo znaka domnevno kršilo člen 30 Pogodbe EGS. Po mnenju Komisije so s to trditvijo zgrešili bistvo. Kot je bilo prikazano, so v sporočilu iz leta 1986 ([82]) in okviru o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 navedene jasne in podrobne smernice za države članice o tem, kako morajo oblikovati ukrepe, da bi se izognile kršitvam člena 30 Pogodbe EGS.

(196) Na podlagi informacij, ki so Komisiji na voljo za obdobje pred letom 2002, ob sprejetju sklepa o začetku postopka ni bilo mogoče oceniti združljivosti oglaševalskih ukrepov z navedenimi pravili. Zato so bili avstrijski organi pozvani, naj zagotovijo potrebne informacije v zvezi z zgornjimi pogoji.

(197) Odgovor avstrijskih organov z dne 14. septembra 2012 ni vseboval dovolj informacij za oceno združljivosti (avstrijski organi so navedli le letna poročila za leta od leta 1995 do leta 2001). Zato je bila 19. februarja 2014 poslana še ena zahteva za informacije o teh točkah, na katero je Avstrija odgovorila 5. maja 2014.

(198) Avstrijski organi so v tem odgovoru navedli, da so se oglaševalske kampanje nanašale na presežne kmetijske proizvode in/ali oglaševanje visokokakovostnih proizvodov. Zaradi tega so bila izpolnjena **pozitivna merila** iz točke 3 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987.

(199) Na podlagi informacij avstrijskih organov se pri oglaševanju niso sklicevali na določena podjetja.

(200) Glede **največje intenzivnosti pomoči** se je s prispevki iz sektorja zagotavljalo več kot 50 % zneska pomoči (glej tudi uvodni izjavi 43 in 56). Zaradi tega je izpolnjeno merilo glede intenzivnosti pomoči iz točke 4 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987.

(201) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila pomisleke v zvezi z morebitno **kršitvijo člena 30 Pogodbe EGS** (zdaj člen 34 PDEU). Po predhodnem mnenju Komisije se zdi, da sklic na nacionalno poreklo na znaku kakovosti ni bil stranskega pomena (glej uvodno izjavo 65). Poleg tega je Komisija navedla, da sklic na poreklo proizvoda v velikem številu reklamnega gradiva ni bil omejen na znak kakovosti, temveč se je pojavljal tudi drugod po oglasu (glej uvodno izjavo 83).

(202) Zato so bili avstrijski organi v sklepu o začetku postopka pozvani, naj opišejo videz znaka kakovosti in znaka bio v obdobju 1995–2001 in pošljejo vzorčne primere promocijskega gradiva, na katerem so bili znaki uporabljeni.

(203) Avstrijski organi so 14. septembra 2012 odgovorili, da to informacijo že vsebujejo letna poročila za obdobje med leti 1995 in 2004. Komisija je z dopisom z dne 19. februarja 2014 odgovorila, da te informacije ne zadostujejo za analizo združljivosti in zahtevala podrobno poročilo (tj. priglasitvene liste) na podlagi predpisov, ki so se uporabljali ob sprejetju ukrepa. Ta ocena je bila poslana v odgovoru z dne 5. maja 2014.

(204) V nadaljevanju so analizirana posebna merila združljivosti za različne vrste oglaševanja.

Pomoč za splošno oglaševanje

(205) Komisija glede sklicevanja na določena podjetja v nekaterih oglaševalskih kampanjah (uvodna izjava 90) ugotavlja, da je pomoč za oglaševanje, namenjena določenim podjetjem, v skladu s točko 2.2 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 prepovedana.

([82]) Kot je razvidno iz besedila sporočila iz leta 1986, so se s sporočilom poskušale zagotoviti smernice, s katerimi bi promocijske kampanje držav članic ostale v mejah, ki jih dovoljuje sodna praksa Sodišča, zlasti sodba z dne 13. decembra 1983 v zadevi Apple & Pear Development Council proti K. J. Lewis Ltd. in drugi, 222/82, EU:C:1983:370.

(206) Avstrijski organi so v dopisu, predloženem 14. septembra 2012, trdili, da so navedena podjetja prispevala nekaj stroškov za kampanjo (*Druck und Werbeeinschaltung*). Vseeno pa takih kampanj, ki se nanašajo na določena podjetja, v skladu s pravili o državni pomoči ni mogoče odobriti (točka 2.2 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987). Te ocene ne spremeni niti dejstvo, da so podjetja delno prispevala k stroškom v zvezi s kampanjo.

(207) Iz razpoložljivih informacij je razvidno, da so se **nekatere splošne oglaševalske kampanje** izrecno sklicevale na poreklo proizvoda (tj. Avstrija) (glej primere v uvodnih izjavah 84 in 90).

(208) Zato ukrepi niso bili skladni s točkama 2.1 ([83]) in 2.2 okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 ter so kršili člen 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU). Zato Komisija meni, da pomoč za oglaševalske ukrepe za obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999, ki je vsebovala sklice na poreklo proizvoda ali določena podjetja, ni združljiva s skupnim trgom ([84]).

(209) V obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2001 so oglaševalske kampanje vsebovale le sklice na posebne lastnosti ali sorte proizvodov, ne pa posebnih sklicev na njihovo nacionalno poreklo.

(210) Zato v navedenem obdobju niso kršile člena 30 Pogodbe EGS in so tako izpolnjevale okvir o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987. Komisija zato meni, da so združljive s skupnim trgom.

Pomoč za znak kakovosti

(211) Avstrijski organi so v odgovoru z dne 14. septembra 2012 navedli, da so bili za znak **kakovosti** uporabljeni isti znaki, kot so bili odobreni z odločbo Komisije v zadevi N 589/2008. Zato so sklepali, da so bili sklici na nacionalno poreklo stranskega pomena.

(212) Komisija se z njihovimi pripombami ne strinja. Kot je bilo navedeno (uvodna izjava 65), se je v obdobju med letoma **1995 in 1999** za znak kakovosti uporabljal drugačen logotip. V tem logotipu pa sklici na poreklo niso stranskega pomena glede na sporočilo o kakovosti logotipa. V vizualnem sporočilu (avstrijska zastava) in uporabljenem besedilu je kot glavno sporočilo navedena Avstrija.

(213) Zato se ni upoštevala točka 2.3.1 sporočila iz leta 1986, v skladu s katero bi morali biti sklici na nacionalno poreklo glede na glavno sporočilo, ki ga potrošnikom zagotavlja kampanja, stranskega pomena in ne bi smeli biti glavni razlog, zaradi katerega se potrošnikom svetuje nakup proizvoda. Zato Komisija meni, da pomoč za znak kakovosti za obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999 ni združljiva s skupnim trgom.

(214) Komisija glede obdobja od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2001 meni, da so novi logotipi, ki so bili enaki kot logotipi, ki so se ocenjevali v odločbi Komisije v zadevi N 589/2008, skladni s pogoji okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987, zaradi česar meni, da je povezana pomoč združljiva s skupim trgom.

Pomoč za znak bio

(215) Kot je navedeno v uvodni izjavi 65, so se v oglaševalskih ukrepih za znak bio uporabljali enaki logotipi kot v obdobju po letu 2002.

(216) Ker se s tovrstnim oglaševanjem opozarja na sorte ali lastnosti proizvodov, proizvedenih v državi članici, spadajo pod točko 2.3.1 sporočila iz leta 1986, s katero se zahteva, da se nacionalno poreklo proizvoda ne sme pretirano poudarjati.

([83]) S sklicem na sporočilo iz leta 1986.
([84]) Glej tudi uvodno izjavo 65.

(217) Ena od obeh različic logotipa ni vsebovala sklica na poreklo proizvoda. V drugi različici pa je bilo poreklo proizvoda omenjeno kot postransko sporočilo. Pri prvem logotipu se niso pojavljale težave glede morebitne kršitve člena 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU). Pri drugem so bili izpolnjeni pogoji iz točke 2.3.1 sporočila iz leta 1986, ker:

— je bilo v logotipu ohranjeno primerno ravnotežje med sklicem na lastnosti proizvoda (npr. bio) na eni strani in na opredelitev države proizvajalke z besedo ali znakom na drugi,

— sklic na nacionalno poreklo je bil glede na glavno sporočilo, ki ga je potrošnikom zagotavljala kampanja, stranskega pomena in ni bilo glavni razlog, zaradi katerega se je potrošnikom svetoval nakup proizvoda,

— lastnosti proizvoda so se nanašale na objektivne lastnosti proizvoda in uporabljeni niso bili nobeni presežniki, zaradi katerih bi se promovirani proizvod primerjal s proizvodi iz drugih držav članic,

— sklici na nadzor kakovosti so bili navedeni, kadar je bil proizvod ocenjen v dejanskem in objektivnem sistemu nadzora svojih lastnosti v okviru organa AMA.

(218) Zato je pomoč za oglaševanje za logotip bio za obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 2001 izpolnjevala pogoje iz sporočila iz leta 1986. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

Oglaševanje zunaj Avstrije.

(219) Oglaševalske kampanje, organizirane zunaj Avstrije, niso vsebovale posebnih sklicev na nacionalno poreklo proizvoda razen tistega, ki je lahko razviden iz sklicev na zadevne lastnosti ali sorte ali običajno označbo proizvoda. Te kampanje so bile torej skladne s točko 2.1 sporočila iz leta 1986 in niso kršile člena 30 Pogodbe EGS (zdaj člen 34 PDEU).

(220) Zato je pomoč za oglaševanje zunaj Avstrije za obdobje od 1. januarja 1995 do 31. decembra 2001 izpolnjevala pogoje iz sporočila iz leta 1986. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

8.3.3 POMOČ ZA OGLAŠEVANJE V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2002 DO 31. DECEMBRA 2006: ZNAK KAKOVOSTI IN ZNAK BIO

(221) V obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2006 je morala pomoč za oglaševalske dejavnosti izpolnjevati pogoje iz smernic za obdobje 2000–2006. V skladu s točko 18 smernic za obdobje 2000–2006 je bilo treba ukrepe za promocijo in oglaševanje kmetijskih proizvodov oceniti v skladu z okvirom o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987.

(222) Od 1. januarja 2002 naprej so se uporabljale smernice o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001, ki so nadomestile sporočilo iz leta 1986 in okvir o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 (točki 69 in 75 iz smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001). Komisija bo zato svojo oceno za obdobje od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2006 utemeljila na smernicah o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001.

(223) Da bi se pomoč, dodeljena za oglaševanje kmetijskih in drugih proizvodov, štela za združljivo s skupnim trgom, v skladu s točko 12 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 ne sme posegati v trgovino v tolikšni meri, da bi to škodovalo skupnemu interesu (negativna merila), ter mora olajšati razvoj nekaterih gospodarskih dejavnosti ali nekaterih gospodarskih področij (pozitivna merila).

Negativna merila

(224) V točki 18 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 je določeno, da se pomoč ne sme dodeliti oglaševalskim kampanjam, ki kršijo člen 28 PES (zdaj člen 34 PDEU), ki med državami članicami prepoveduje količinske omejitve pri uvozu in vse ukrepe z enakim učinkom.

(225) Pomoč se ni smela dodeliti za oglaševanje, ki se nanaša neposredno na proizvode enega določenega podjetja ali več določenih podjetij. Če so bila za izvajanje javno financiranih oglaševalskih dejavnosti pooblaščena zasebna podjetja, so morala biti taka podjetja izbrana na podlagi tržnih načel (točki 29 in 30 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

(226) Poleg tega kampanje niso smele biti v nasprotju s sekundarno zakonodajo Skupnosti in so morale zlasti upoštevati določbe Direktive 2000/13/ES (točke od 25 do 28 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

Pozitivna merila

(227) V točkah 31 in 32 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 je navedeno, da se mora oglaševanje nanašati na presežne proizvode ali premalo izkoriščene vrste, nove proizvode ali nadomestne proizvode, ki še niso v presežku, visokokakovostne proizvode, razvoj nekaterih regij ali razvoj MSP, da bi izpolnjevalo pogoje za odstopanje iz člena 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

(228) V poglavju 4 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 je podrobno navedeno, kako uporabljati navedena pozitivna merila pri določeni vrsti oglaševanja, in sicer pri pomoči za oglaševanje, kadar je poreklo del sporočila (oddelek 4.1), in pomoči za oglaševanje kakovostnih proizvodov (oddelek 4.2).

Oglaševanje, pri katerem je poreklo del sporočila

(229) V skladu s točko 23 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 se lahko država proizvajalka opredeli z besedo ali znakom pod pogojem, da se ohrani ustrezno ravnotežje med sklici na lastnosti in sorte proizvoda na eni strani ter njegovo nacionalno poreklo na drugi. Sklici na nacionalno poreklo so morali biti glede na glavno sporočilo, ki ga je potrošnikom zagotavljala kampanja, stranskega pomena in niso smeli biti glavni razlog, zaradi katerega se je potrošnikom svetoval nakup proizvoda. Štelo se je, da oglaševanje, pri katerem se je (regionalno) poreklo proizvoda omenjalo kot stransko sporočilo, ne krši člena 28 PES (zdaj člen 34 PDEU). Komisija je morala pri ocenjevanju, ali je poreklo res omenjeno kot stransko sporočilo ali ne, upoštevati splošno pomembnost besedila in/ali znaka, vključno s slikami in splošno predstavitvijo, ki se nanaša na poreklo in pomembnost besedila, in/ali znaka, ki se nanaša samo na prodajni del oglasa, tj. del oglaševalskega sporočila, ki ni usmerjen na poreklo (točki 40 in 41 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

Oglaševanje kakovostnih proizvodov

(230) Kadar je bila pomoč dodeljena za proizvode, ki so izpolnjevali posebna merila glede kakovosti, jo je bilo treba uporabljati pri vseh proizvodih, proizvedenih v Skupnosti, ne glede na njihovo poreklo. Države članice so morale tudi priznati rezultate primerljivih nadzorov, ki so bili izvedeni v drugih državah članicah (točka 49 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

Oglaševanje zlasti proizvodov ekološkega kmetovanja

(231) V skladu s točko 55 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 se je pomoč lahko dodelila šele, ko so proizvodi z oznakami, ki so se nanašale na metode ekološkega kmetovanja, izpolnjevali pogoje Uredbe (EGS) št. 2092/91. Vsi proizvajalci in predelovalci proizvodov ekološkega kmetovanja so morali biti vključeni v sistem nadzora, določen v Uredbi.

Ocena

(232) Komisija je glede uporabe navedenih določb pri oglaševalskih ukrepih za znak kakovosti in znak bio v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2006 ugotovila naslednje:

(233) Znak kakovosti in ena od različic znaka bio (glej uvodno izjavo 64) sta vsebovala sklic na poreklo proizvoda, vendar tega sporočila ni mogoče šteti za stranskega glede na glavno sporočilo, ki se je nanašalo na (organsko) kakovost proizvoda. Sklic na poreklo proizvoda je imel v grafičnem sporočilu (ozadje) in besedilu logotipa stransko vlogo.

(234) Komisija je glede zasnove znakov opazila, da je bilo v osrednjem prostoru znakov polje, na katerem je bilo napisano besedilo „AMA Gütesiegel“ ali „BIO“, poreklo proizvoda pa je bilo navedeno s precej manjšimi črkami. Stranska polja so bila zapolnjena z nacionalnimi barvami (npr. rdeča in bela za Avstrijo) in niso vsebovala dodatnih simbolov, s katerimi bi se opredelila država proizvajalka. Osrednje polje ni imelo le vizualno prevladujočega prostora v znakih, temveč je obsegalo približno 65 % celotne širine znaka (glej uvodno izjavo 64). Avstrijski organi so nadalje pojasnili, da je bilo v vseh oglasih, ki so se nanašali na oba znaka, kot glavno sporočilo omenjena kakovost proizvoda, medtem ko je bilo poreklo proizvoda, kadar je bilo omenjeno, stransko sporočilo (glej uvodno izjavo 79).

(235) Po njihovih trditvah je bil znak bio dodeljen le organskim proizvodom, ki so izpolnjevali merila iz Uredbe (EGS) št. 2092/91 (glej uvodno izjavo 69).

(236) Zatrdili so, da so bile v subvencioniranem oglaševanju izpolnjene določbe Direktive 2000/13/ES (glej uvodno izjavo 68).

(237) Oglaševanje se ni nanašalo na proizvode enega določenega podjetja ali več določenih podjetij. Avstrijski organi so navedli, da se pri oglaševanju na prodajnem mestu niso oglaševala poimensko navedena podjetja ali proizvodi ter da lastnik prodajnega mesta ni imel koristi od pomoči (glej uvodno izjavo 78).

(238) Pojasnili so, da so vse oglaševalske dejavnosti, ki jih je financirala družba AMA Marketing, izvajala zasebna podjetja, ki so bila izbrana z javnim razpisom (glej uvodno izjavo 52).

(239) Po njihovih trditvah se je lahko znak kakovosti uporabljal na vseh proizvodih, proizvedenih v Uniji, če so izpolnjevali posebne zahteve za uporabo znaka. Te posebne zahteve so se nanašale bodisi na kakovost proizvoda bodisi so bile omejene na zagotavljanje označenega geografskega porekla proizvoda. V vsakem primeru so bile lahko posebne zahteve izpolnjene ne glede na geografsko poreklo proizvoda (glej uvodno izjavo 161).

(240) Komisija je v sklepu o začetku postopka opozorila, da ni imela informacij glede vprašanja, ali je bil enakovreden nadzor, opravljen v drugih državah članicah, priznan. Avstrijski organi so v dopisu, predloženem 14. septembra 2012 potrdili, da je bil tak nadzor priznan, in za to predložili ustrezna dokazila.

(241) Čeprav so avstrijski organi potrdili, da sta se lahko znak kakovosti in znak bio od leta 2002 uporabljala na vseh proizvodih, ne glede na njihovo poreklo, je Komisija v sklepu o začetku postopka izrazila pomisleke, saj je bilo sklicevanje na nacionalne proizvode v glavni pravni podlagi za ukrepe, tj. zakonu o organu AMA, odpravljeno šele leta 2007 (glej uvodno izjavo 161).

(242) Avstrijski organi so v dopisih poslali nove notranje predpise, v skladu s katerimi sta se lahko znaka uporabljala na vseh proizvodih, ter podatke, da je znaka po letu 2001 res prejelo več neavstrijskih proizvodov. Znova so tudi potrdili, da so se predpisi od leta 2002 uporabljali za vse proizvode, ne glede na njihovo poreklo.

(243) Komisija je v sklepu o začetku postopka opozorila, da ni bilo jasno, ali so se novi notranji predpisi organa AMA začeli izvajati že s 26. septembrom 2002 ali je bilo po tem datumu prehodno obdobje, med katerim se je pomoč še naprej dodeljevala v skladu s starimi predpisi. Avstrijski organi so v dopisu z dne 14. septembra 2012 izjavili, da prehodnega obdobja ni bilo.

(244) Komisija je v uvodni izjavi 175 sklepa o začetku postopka navedla, da ni imela dovolj informacij, da bi proučila, ali se pravila o državni pomoči uporabljajo za sofinancirane promocijske ukrepe za znak bio iz uvodne izjave 80. Zato so bili avstrijski organi pozvani, naj zagotovijo več informacij o odobritvi državne pomoči za ukrepe ter o trajanju programskega obdobja. Avstrijski organi so v dopisu z dne 14. septembra 2012 navedli, da so bili promocijski ukrepi za znak bio del avstrijskega sofinanciranega informacijskega in promocijskega programa za bio proizvode.

(245) V odgovoru z dne 14. septembra 2012 so navedli tudi naslednje: V obdobju 2002–2008 (od 20. septembra 2002 do 15. septembra 2005) je potekal sofinanciran informacijski in promocijski program za ekološke proizvode. Ta program je bil odobren z Odločbo Komisije C(2002) 3116 z dne 22. avgusta 2002 ([85]). Poleg tega je bil z Odločbo Komisije C(2007) 3299 z dne 10. julija 2007 odobren še en triletni program za znak bio (od 1. oktobra 2007 do 30. septembra 2010) ([86]).

(246) Zaradi navedenih razlogov je pomoč za oglaševalske ukrepe, izvedene v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2006, izpolnjevala smernice o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 in s tem smernice za obdobje 2000–2006. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

8.3.4 OGLAŠEVALSKE KAMPANJE ZUNAJ AVSTRIJE IN SPLOŠNO OGLAŠEVANJE V AVSTRIJI V OBDOBJU 2002–2004 ([87])

(247) Oglaševalske kampanje so lahko bile dovoljene, če jih je neposredno ali posredno organizirala država članica na trgu druge države članice ali na domačem trgu države članice podpornice ter se je proizvod oglaševal povsem na splošno brez kakršnega koli sklicevanja na njegovo nacionalno poreklo (točka 19(a) in (b) smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

(248) Komisija je bila v skladu s smernicami o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 naklonjena oglaševalskim kampanjam, organiziranim zato, da bi potrošnikom predstavile kmetijske ali druge proizvode posamezne države članice ali regije. Osnovni poudarek takih kampanj je lahko bil namenjen poreklu proizvoda pod pogojem, da so potekale zunaj države članice ali regije, v kateri so se kmetijski ali drugi proizvodi proizvajali. Omejiti so se morale na predstavljanje objektivnih lastnosti zadevnih proizvodov in načeloma niso smele vsebovati subjektivnih trditev o kakovosti proizvodov (točke od 35 do 39 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001).

(249) Na podlagi informacij, ki so bile na voljo ob sprejetju sklepa o začetku postopka za obdobje 2002–2004 v zvezi s splošnim oglaševanjem in oglaševanjem zunaj Avstrije (glej oddelka 2.7.1.2 in 2.7.1.3 sklepa o začetku postopka), ni bilo mogoče oceniti, ali so ukrepi združljivi s pogoji iz točke 19(b) ter točk 29, 30 in 39 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001.

(250) Zato so bili avstrijski organi v sklepu o začetku postopka pozvani, naj zagotovijo potrebne informacije v zvezi z zgornjimi pogoji.

Pozitivna merila

(251) Pri oglaševalskih kampanjah zunaj države članice in splošnem oglaševanju v državi članici je bilo treba upoštevati pozitivna merila smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 (glej uvodni izjavi 227 in 228).

(252) Poleg tega je bilo v točki 47 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 določeno, da morajo pri oglaševanju proizvodov, ki izpolnjujejo posebna merila glede kakovosti, taki proizvodi izpolnjevati posebne standarde ali specifikacije, ki so bile očitno višje ali bolj specifične kot tiste, ki so bile določene v zadevni zakonodaji Skupnosti ali nacionalni zakonodaji.

(253) V točki 60 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 je bilo določeno, da v primeru pomoči za oglaševanje stopnja neposredne pomoči praviloma ne sme preseči 50 %, podjetja iz sektorja pa so morala prispevati vsaj 50 % stroškov, pri čemer je morala neposredna pomoč izhajati iz splošnega državnega proračuna. Prispevki sektorja so lahko izhajali tudi iz parafiskalnih dajatev ali obveznih prispevkov.

([85]) Skupni proračun za ukrep je znašal 4 165 399 EUR in se je sofinanciral iz sredstev EU, pri čemer je delež teh sredstev znašal 2 082 699 EUR, delež nacionalnih sredstev pa 709 721,78 EUR. Preostali znesek se je financiral iz prispevkov organa AMA.
([86]) Skupni proračun je znašal 2 659 974 EUR. V letih 2007 in 2008 je delež EU znašal 550 047 EUR, nacionalni delež pa 142 967 EUR.
([87]) Obdobje po letu 2004 je zajeto v odločbo o državni pomoči N 239/2004. Glej uvodno izjavo 39.

(254) Glede splošnega oglaševanja in oglaševanja zunaj Avstrije na podlagi informacij, ki so bile Komisiji na voljo ob sprejetju sklepa o začetku postopka za obdobje 2002–2004, ni bilo mogoče oceniti združljivosti ukrepov z navedenimi predpisi. Zato so bili avstrijski organi pozvani, naj pošljejo potrebne informacije v zvezi s pogojem iz točke 32 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 (uvodna izjava 174 sklepa o začetku postopka).

(255) Avstrija se je v svojem odgovoru z dne 14. septembra 2012 sklicevala na dopis, predložen 13. decembra 2002. Vendar ta dopis vsebuje le konkretne primere in nacionalno pravno podlago za ukrepe. Zato je Komisija v zahtevi po informacijah z dne 19. februarja 2014 avstrijske organe prosila, naj dopolnijo ustrezne obrazce za priglasitev in jih pošljejo Komisiji. V odgovoru z dne 30. aprila 2014 so avstrijski organi poslali zahtevane obrazce za priglasitev. Vendar so se informacije, navedene na obrazcih, nanašale le na splošne opise pogojev sheme in niso zadostovale za ustrezno oceno ukrepov.

(256) Komisija je v zahtevi po informacijah z dne 17. decembra 2014 zahtevala dodatne informacije o tem ukrepu. Avstrija je v odgovoru z dne 25. februarja 2015 potrdila, da:

(a) so se v oglaševalskih kampanjah oglaševali proizvodi povsem na splošno brez kakršnega koli sklica na njihovo nacionalno poreklo (točka 19(a) in (b) smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001);

(b) pomoč ni bila dodeljena za oglaševanje, ki se je nanašalo neposredno na proizvode enega določenega podjetja ali več določenih podjetij (točka 29 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001);

(c) so bila zasebna podjetja, pooblaščena za javno financiranje oglaševalskih dejavnosti, izbrana na podlagi tržnih meril (točka 30 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001);

(d) so bile kampanje omejene na predstavljanje objektivnih lastnosti zadevnih proizvodov in načeloma niso vsebovale subjektivnih trditev o kakovosti proizvodov (točke od 35 do 39 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001);

(e) se je zadevno oglaševanje nanašalo na promocijo visokokakovostnih proizvodov (točki 31 in 32 smernic o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001). Ti standardi ali specifikacije so bili očitno višji ali bolj specifični kot tisti, ki so bili določeni v ustrezni zakonodaji Skupnosti ali nacionalni zakonodaji.

(257) Iz navedenih razlogov je pomoč za oglaševalske kampanje zunaj Avstrije in splošno oglaševanje v Avstriji, izvedena v obdobju od leta 2002 do leta 2004, izpolnjevala smernice o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001 in s tem smernice za obdobje 2000–2006. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

8.3.5 POMOČ ZA OGLAŠEVANJE V OBDOBJU 2007–2008

(258) Pri ocenjevanju državne pomoči za oglaševanje kmetijskih proizvodov, dodeljene po 1. januarju 2007, Komisija uporablja oddelek VI.D smernic za obdobje 2007–2013.

Oglaševanje kakovosti

(259) Komisija na stopnji sklepa o začetku postopka ni imela dovolj informacij, da bi ocenila, ali so bili ti ukrepi skladni s smernicami za obdobje 2007–2013. V zvezi s tem je izrazila določene pomisleke glede izpolnjevanja pogojev, ki so se razlikovali od zahtev iz smernic za obdobje 2000–2006.

(260) Komisija je avstrijske organe zlasti opozorila na spremembe v drugi polovici stavka točke 153(c), drugem stavku točke 155 in točki 158 smernic za obdobje 2007–2013. Zato so bili avstrijski organi pozvani, naj pošljejo potrebne informacije, iz katerih bi bilo razvidno, da so oglaševalski ukrepi za kakovost skladni z navedenimi pogoji smernic.

(261) V skladu s točko 153 smernic za obdobje 2007–2013 se lahko državna pomoč za oglaševalske kampanje v Skupnosti razglasi za združljivo s Pogodbo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

— oglaševalska kampanja se nameni za kakovostne proizvode, ki so opredeljeni kot proizvodi, ki izpolnjujejo merila, določena v skladu s členom 32 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ([88]), za priznana poimenovanja EU (zaščitene označbe porekla (ZOP), zaščitene geografske označbe (ZGO) ali ostale označbe porekla, ki so zaščitena po zakonodaji Skupnosti) ali za nacionalne ali regionalne znake kakovosti;

— oglaševalska kampanja ni namenjena proizvodom enega ali več določenih podjetij;

— oglaševalska kampanja je v skladu z določbami člena 2 Direktive 2000/13/ES in, kjer je ustrezno, s posebnimi pravili označevanja, ki so bila določena za različne proizvode, kot so vino, mlečni izdelki, jajca in perutnina smernic za obdobje 2007–2013 (glej točko 152(j)).

(262) Na podlagi informacij avstrijskih organov z dne 30. aprila 2014 so bili izpolnjeni pogoji iz točke 153 smernic za obdobje 2007–2013.

(263) V točki 155 smernic za obdobje 2007–2013 je določeno, da se v primeru nacionalnih ali regionalnih znakov kakovosti poreklo proizvodov lahko omeni (le) kot stransko sporočilo. Komisija je morala pri ocenjevanju, ali je poreklo res omenjeno kot stransko sporočilo ali ne, upoštevati splošno pomembnost besedila in/ali znaka, vključno s slikami in splošno predstavitvijo, ki se nanaša na poreklo, in pomembnost besedila in/ali znaka, ki se nanaša samo na prodajni del oglasa, tj. del oglaševalskega sporočila, ki ni usmerjen na poreklo.

(264) Avstrijski organi so v dopisu z dne 30. aprila 2014 potrdili, da so bili znaki, ki so se uporabljali leta 2007, enaki znakom, ki so bili odobreni z odločbo Komisije iz leta 2004 (glej uvodno izjavo 233). Komisija se sklicuje na to oceno in meni, da so izpolnjeni pogoji iz točke 155 smernic za obdobje 2007–2013.

(265) V točki 156 smernic za obdobje 2007–2013 je navedeno, da stopnja neposredne pomoči ne sme preseči 50 %. Če podjetja iz sektorja prispevajo vsaj 50 % stroškov, lahko stopnja pomoči naraste na 100 % upravičenih stroškov, ne glede na obliko prispevka. Kot je prikazano zgoraj (uvodna izjava 200), je ta pogoj izpolnjen.

(266) V točki 158 smernic za obdobje 2007–2013 je določeno, da se oglaševalske dejavnosti z letnim proračunom, ki presega 5 milijonov EUR, priglasijo posebej. Na podlagi informacij, ki so jih poslali avstrijski organi (uvodna izjava 45), se lahko ugotovi, da je ta pogoj izpolnjen, saj letni proračun, dodeljen za znak kakovosti za leti 2007 in 2008, ni presegel 5 milijonov EUR.

(267) Zaradi navedenih razlogov oglaševalski ukrepi, izvedeni v obdobju 2007–2008, izpolnjujejo smernice za obdobje 2007–2013, in so torej združljivi z notranjim trgom.

(268) Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da so **oglaševalski ukrepi za znak bio prenehali veljati konec leta 2006** in zato niso vključeni v oceno v okviru smernic za obdobje 2007–2013 (glej uvodno izjavo 15).

Splošno oglaševanje

(269) Določbe o splošnem oglaševanju v tretjih državah niso pomembne za obdobje 2007–2008, saj so ukrepi pomoči, ki so se nanašali na navedene dejavnosti, prenehali veljati leta 2004, ko je bila sprejeta shema pomoči N 239/2004, kot je opisano v uvodni izjavi 39.

([88]) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

8.4 *UKREPI ZA TEHNIČNO PODPORO IN POMOČ ZA KAKOVOSTNE PROIZVODE V OBDOBJU 1995–1999*

(270) Posebne smernice o državni pomoči za kmetijski sektor so se uporabljale šele od 1. januarja 2000. Združljivost pomoči, ki je bila dodeljena pred tem datumom, je treba torej oceniti na podlagi Pogodbe in v skladu s tedaj ustaljeno prakso Komisije (glej uvodno izjavo 169).

8.4.1 PROMOCIJA V ŠIRŠEM SMISLU IN UKREPI ZA TEHNIČNO PODPORO V OBDOBJU 1995–1999

(271) Promocijske dejavnosti v širšem smislu, kot so razširjanje znanstvenih informacij splošni javnosti, organizacija sejmov ali razstav, sodelovanje na takšnih sejmih in razstavah in podobne pobude na področju odnosov z javnostmi, vključno z raziskavami javnega mnenja in raziskavami trga so bile izključene s področja uporabe okvira o državni pomoči za oglaševanje iz leta 1987 na podlagi točke 1.1 tega okvira. V skladu z ustaljeno prakso Komisije se je glede odhodkov za te dejavnosti štelo, da je do 100-odstotna pomoč združljiva s skupim trgom v skladu s členom 92(3)(c) Pogodbe (zdaj člen 107(3)(c) PDEU) ([89]).

(272) Poleg tega je Komisija v skladu s svojo prakso in politiko izrazila naklonjenost ukrepom majhne pomoči, s katerimi bi bilo treba zagotoviti tehnično podporo za kmetijski sektor. Dovoljena je bila na primer pomoč v višini do 100 % upravičenih stroškov ukrepov za širjenje novih tehnik.

(273) V te kategorije spadajo ukrepi trženja organa AMA, opisani v poglavju 4.3.

(274) Cilj zadevnih ukrepov je razširjanje splošnega znanja z organizacijo projektov splošnega informiranja. Njihov namen je bil predstaviti potrošnikom dejanske informacije, ne pa jih spodbujati k nakupu posebnega izdelka.

(275) Ukrepi so bili zato skladni s tedanjo prakso Komisije, ki je menila, da je bil cilj, ki so ga poskušali doseči, zakonit. Intenzivnost pomoči v višini 100 % je bila prav tako združljiva s tedaj največjo intenzivnostjo pomoči, da bi bila sorazmerna v skladu s tem ciljem ter omejenim negativnim vplivom na konkurenco in trgovino.

(276) Pomoč za promocijo v širšem smislu v obdobju 1995–1999 je bila skladna s tedaj ustaljeno prakso Komisije in Komisija meni, da so bili ti ukrepi zato združljivi s skupnim trgom v skladu s členom 92(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

8.4.2 TEHNIČNA POMOČ, STORITVE SVETOVANJA IN NADZORNI UKREPI, KI SE NANAŠAJO NA KAKOVOSTNE PROIZVODE V OBDOBJU 1995–1999

(277) Komisija je glede pomoči za tehnično pomoč in storitve svetovanja v povezavi z oblikovanjem sistemov zagotavljanja kakovosti menila, da take storitve pomenijo obliko „majhne pomoči“, s katero se je poskušal doseči cilj skupnega interesa, ter da je bila sorazmerna (zlasti ob upoštevanju, da ni bistveno vplivala na pogoje konkurence) in zato združljiva s skupnim trgom.

(278) Ukrepi, opisani v poglavju 4.3, se lahko obravnavajo kot taka majhna pomoč, ki se je v skladu s tedaj ustaljeno prakso Komisije štela za združljivo s skupnim trgom.

([89]) Glej v zvezi s tem na primer odločbe Komisije v zadevah N 570/1998 (navedena že v uvodni izjavi 41), N 662/1998 (Odločba Komisije z dne 30. aprila 1999, SG(99) D/3095) in C(1999) 4227 (Odločba Komisije 2000/132/ES z dne 25. novembra 1999 (UL L 37, 12.2.2000, str. 31)). Za oceno v tem oddelku se Komisija sklicuje na oceno, izvedeno v teh odločbah.

(279) Komisija je glede ukrepov za nadzor, s katerimi se zagotavlja skladnost s standardi kakovosti ali sledljivosti, ki jih upravlja industrija, na podlagi pristopa, ki ga je sporočila državam članicam v dopisu o živinoreji ([90]), dosledno dovoljevala pomoč v višini do 100 % stroškov za obvezne kontrole. Tudi to je temeljilo na zamisli, da se s tako pomočjo poskuša doseči cilj skupnega interesa in da je sorazmerna, pri čemer se upošteva zlasti omejen negativen vpliv na konkurenco in trgovino take posredne podpore.

(280) Avstrijski organi so bili v zvezi s temi ukrepi pozvani, naj pojasnijo, ali so bile kontrole organa AMA obvezne ali ne, in da v tem primeru navedejo, ali se je upoštevala meja intenzivnosti pomoči.

(281) V svojem dopisu z dne 30. aprila 2014 so odgovorili, da so bile zadevne kontrole v skladu z izvedbenimi pravnimi akti organa AMA obvezne in da se je upoštevala meja intenzivnosti pomoči.

(282) Pogoji za združljivost pomoči so zato izpolnjeni.

8.5 *DRŽAVNA POMOČ ZA KAKOVOSTNE PROIZVODE V OBDOBJU 2000–2006*

(283) Dejavnosti, povezane z razvojem sistemov kakovosti in nadzora kakovosti, so bile upravičene do pomoči v zvezi z znakom bio in znakom kakovosti. To pomeni pomoč za proizvodnjo in trženje kakovostnih proizvodov, ki se bo ocenila v skladu s točko 13 smernic za obdobje 2000–2006.

Pravila, ki se uporabljajo

(284) V točki 13 smernic za obdobje 2000–2006 so določeni pogoji, v skladu s katerimi bi se lahko dodelila pomoč za spodbujanje proizvodnje in trženja kakovostnih kmetijskih proizvodov.

(285) Podpora se lahko v skladu s točko 13.2 smernic za obdobje 2000–2006 med drugim dodeli za stroške svetovanja, tehnične študije, študije izvedljivosti in načrtov, tržne raziskave ter uvajanje sistemov zagotavljanja kakovosti. V primeru MSP stroški ne bi smeli preseči 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju ali 50 % upravičenih stroškov, kar koli je višje. Za velika podjetja se je uporabljala samo prva meja.

(286) Kot je navedeno v točki 13.3 smernic za obdobje 2000–2006, je Komisija menila, da se pomoč ne bi smela dodeliti za redni nadzor kakovosti, ki ga izvaja proizvajalec. Dodeli se lahko le za kontrole, ki jih izvajajo tretje strani ali ki se izvajajo v imenu tretjih strani, kot so regulativni organi ali organizacije, pristojni za nadzor znakov. V točki 13.4 smernic za obdobje 2000–2006 je navedeno, da je dovoljena pomoč za nadzor postopkov ekološke pridelave, ki se izvajajo v okviru Uredbe (EGS) št. 2092/91, in sicer v višini do 100 % nastalih stroškov.

(287) V točki 13.5 smernic za obdobje 2000–2006 je navedeno, da lahko pomoč na začetni stopnji znaša do 100 % stroškov za kontrole, ki jih izvajajo organi, pristojni za nadzor uporabe oznak in znakov kakovosti v okviru priznanih sistemov zagotavljanja kakovosti. Take pomoči je bilo treba postopoma zmanjševati, tako da so se do sedmega leta po uvedbi ukinile.

Ocena

(288) Pomoč za stroške priprave in razširjanja dokumentov o zagotavljanju kakovosti ter razvoj informacijskih sistemov v družbi AMA Marketing je bila namenjena financiranju upravnih stroškov družbe AMA Marketing (ki je javni organ in ne gospodarski subjekt), zato ne pomeni državne pomoči za proizvodnjo, distribucijo ali trženje proizvodov iz Priloge I Pogodbe.

([90]) Predlogi za ustrezne ukrepe v zvezi s pomočjo, ki jo države članice dodelijo v sektorju živinoreje in živinorejskih proizvodov. Št. S/75/29416, 29. september 1975.

(289) Kot je opisano v uvodni izjavi 98, je bila pomoč za nadzor kakovosti na voljo za zunanje kontrole, ki jih izvajajo za ta namen izbrani organi, če se uporablja znak bio ali znak kakovosti. Nadzor nad uporabo znaka bio in znaka kakovosti je bil 100-odstotno subvencioniran, stroške rednega nadzora pa so krili imetniki dovoljenj in torej niso bili subvencionirani.

(290) Avstrijski organi so v dopisu, predloženem 14. septembra 2012, potrdili, da pomoč za nadzor kakovosti ni nikoli presegla praga 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju. S tem so bili izpolnjeni pogoji iz točke 13.2 smernic za obdobje 2000–2006.

(291) Avstrijski organi v dopisih, predloženih 14. septembra 2012 in 30. aprila 2014, niso poslali dovolj informacij za oceno pogojev iz točk 13.3, 13.4 in 13.5 smernic za obdobje 2000–2006.

(292) Zato je Komisija v zahtevi po informacijah z dne 17. decembra 2014 ponovno zahtevala dodatne informacije o tem ukrepu. Avstrija je v odgovoru s februarja 2015 potrdila, da:

(a) pomoč ni bila dodeljena za redni nadzor kakovosti, ki ga izvaja proizvajalec (točka 13.3 smernic za obdobje 2000–2006);

(b) pomoč je bila dodeljena le za kontrole, ki jih izvajajo tretje strani ali ki se izvajajo v imenu tretjih strani, kot so regulativni organi ali organizacije, pristojne za nadzor znakov (točka 13.3 smernic za obdobje 2000–2006);

(c) pomoč je bila dodeljena za nadzor postopkov ekološke pridelave, ki se izvajajo v okviru Uredbe (EGS) št. 2092/91, in sicer v višini do 100 % nastalih stroškov (točka 13.4 smernic za obdobje 2000–2006).

(293) Avstrijski organi so v svojih prejšnjih dopisih z dne 14. septembra 2012 in 30. aprila 2014 že potrdili, da so se pomoči postopoma zmanjševale in bile do leta 2009 popolnoma ukinjene. Ker je v smernicah za obdobje 2000–2006 predvideno postopno zmanjševanje pomoči, so bili torej za vse ukrepe, dodeljene do 31. decembra 2006, izpolnjeni pogoji iz točke 13.5 navedenih smernic.

(294) Vendar ker so bile te pomoči dodeljene tudi po 1. januarju 2007 (in sicer v letih 2007 in 2008), se za to obdobje uporabljajo smernice za obdobje 2007–2013.

(295) Glede zadnjega pravnega instrumenta so se pogoji v primerjavi s smernicami za obdobje 2000–2006 spremenili v dveh vidikih: izboljšal se je seznam vrst pomoči ([91]) in tovrstna pomoč je bila na voljo le primarnim proizvajalcem ([92]).

(296) Zato so navedeni ukrepi, do katerih so upravičeni primarni proizvajalci, ki so se nadaljevali po letu 2007, skladni s smernicami za obdobje 2007–2013 in so združljivi z notranjim trgom.

(297) Vendar je treba pomoči, dodeljene podjetjem za predelavo in trženje, oceniti v skladu s točko 99 smernic za obdobje 2007–2013. Zato je naveden sklic na oceno v oddelku 8.6.2.

(298) Avstrijski organi so bili glede uvedbe sistema zagotavljanja kakovosti ISO 9002 (glej uvodno izjavo 99) v uvodni izjavi 203 sklepa o začetku postopka pozvani, naj navedejo, ali se je ta ukrep uporabljal tudi po letu 1999. V primeru pritrdilnega odgovora so bili pozvani, naj pokažejo, ali je ukrep izpolnjeval pogoje iz točke 13 smernic za obdobje 2000–2006.

(299) Avstrija je v odgovoru iz februarja 2015 navedla, da v skladu s smernicami organa AMA (znak kakovosti ali znak bio) niti standard ISO 9001:1994 niti kateri koli drug certifikat ni bil nikoli obvezen. Avstrijski organi nadalje trdijo, da se sistem zagotavljanja kakovosti ISO 9002 ni niti zahteval niti se ni uporabljal.

([91]) Glej uvodno izjavo 304.
([92]) Glej podrobno analizo poglavja IV.J smernic za obdobje 2007–2013 v oddelku 8.6.

(300) Zaradi navedenih razlogov je pomoč za kakovostne proizvode, dodeljena v obdobju 2000–2006, združljiva s smernicami o državni pomoči za oglaševanje iz leta 2001. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

8.6 *DRŽAVNA POMOČ ZA KAKOVOSTNE PROIZVODE V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2007 DO 31. DECEMBRA 2008*

(301) Tako pomoč je treba oceniti v skladu s poglavjem IV.J smernic za obdobje 2007–2013.

8.6.1 POMOČ PRIMARNIM PROIZVAJALCEM

(302) V skladu s točko 98 smernic za obdobje 2007–2013 bi lahko Komisija razglasila državno pomoč za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov, dodeljeno primarnim proizvajalcem, za združljivo s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če izpolnjuje vse pogoje iz člena 14 Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006 ([93]).

(303) V členu 14 Uredbe (ES) št. 1857/2006 je navedeno, da je pomoč združljiva s skupnim trgom po členu 87(3)(c) Pogodbe (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če se odobri za upravičene stroške iz člena 14(2) in izpolnjuje pogoje iz odstavkov 3 do 6 člena 14 Uredbe (ES) št. 1857/2006.

(304) Pomoč za spodbujanje proizvodnje kakovostnih kmetijskih proizvodov lahko v skladu s členom 14(2) Uredbe (ES) št. 1857/2006 krije do 100 % upravičenih stroškov za med drugim:

(a) tržne raziskave, zasnovo in oblikovanje proizvoda (vključno s pomočjo za pripravo vlog za priznanje geografskih označb porekla in označb porekla ali potrdil o posebni naravi proizvoda); stroške, ki jih zaračunavajo priznani certifikacijski organi za prvo potrditev sistemov zagotavljanja kakovosti in podobnih sistemov;

(b) uvedbo sistemov zagotavljanja kakovosti, kakršni sta seriji ISO 9000 ali 14000, sistemov na temelju analize nevarnosti in kritičnih kontrolnih točk (HACCP), sistemov sledljivosti, sistemov za zagotavljanje upoštevanja pristnosti in tržnih normativov ali programov presoje vplivov na okolje;

(c) stroške obveznih nadzornih ukrepov, ki jih skladno z zakonodajo Skupnosti ali držav članic opravijo pristojni organi sami ali se opravijo v njihovem imenu, razen če zakonodaja Skupnosti zahteva, da take stroške nosijo sama podjetja;

(d) do zneskov, določenih v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1698/2005, za podporo na področju ukrepov iz člena 32 navedene uredbe.

(305) Pomoč se lahko v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 1857/2006 odobri samo za stroške storitev, ki jih opravijo tretje strani in/ali nadzor, ki ga opravljajo tretje strani ali se opravlja v njihovem imenu, kot so pristojni upravni organi ali organi, ki delujejo v njihovem imenu, ali neodvisna telesa, odgovorna za nadzor in spremljanje uporabe geografskih označb in označb porekla, ekoloških označb ali označb kakovosti, če so take označbe skladne z zakonodajo Skupnosti. Pomoč ne sme biti dodeljena za izdatke ob naložbah.

(306) Pomoč v skladu se členom 14(4) Uredbe (ES) št. 1857/2006 ne sme biti dodeljena za stroške nadzora, ki ga opravi sam kmet ali proizvajalec, ali če zakonodaja Skupnosti predpisuje, da stroške nadzora nosijo proizvajalci, ne da bi bila opredeljena višina stroškov.

(307) V členu 14(5) Uredbe (ES) št. 1857/2006 je določeno, da se pomoč z izjemo pomoči iz odstavka 2(f) dodeli v obliki subvencioniranih storitev in ne sme vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem.

([93]) Uredba Komisije (ES) št. 1857/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri državni pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo kmetijskih proizvodov, in o spremembi Uredbe (ES) št. 70/2001 (UL L 358, 16.12.2006, str. 3).

(308) Pomoč je morala biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Če so storitve zagotavljale skupine proizvajalcev ali druge kmetijske organizacije za vzajemno pomoč, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ne sme biti pogoj za dostop do storitev in vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov skupine ali organizacije je bilo treba omejiti na sorazmerne stroške za zagotavljanje storitve (člen 14(6) Uredbe (ES) št. 1857/2006).

(309) Komisija v skladu s točko 100 smernic za obdobje 2007–2013 ni odobrila državne pomoči za stroške za velika podjetja.

(310) Večina vsebinskih pogojev iz smernic za obdobje 2007–2013 za združljivost pomoči za primarne proizvajalce se v primerjavi z opisanimi smernicami za obdobje 2000–2006 ni spremenila. Naveden je sklic na oceno v oddelku 8.5.

(311) V primerjavi s prejšnjim obdobjem so bile vsebinske spremembe povezane z dejstvom, da je morala biti pomoč v naravi (v obliki subvencioniranih storitev) in da je morala biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. Avstrijski organi so potrdili, da so bili ti pogoji izpolnjeni.

(312) Pomoč za kakovostne proizvode primarnih proizvajalcev je torej skladna s smernicami za obdobje 2007–2013. Zato Komisija meni, da je ta pomoč združljiva s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

8.6.2 POMOČ ZA PODJETJA, KI SE UKVARJAJO S PREDELAVO IN TRŽENJEM

Pravila, ki se uporabljajo

(313) V skladu s točko 99 smernic za obdobje 2007–2013 lahko Komisija razglasi državno pomoč za spodbujanje proizvodnje in trženja kakovostnih kmetijskih proizvodov, dodeljeno podjetjem, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, za združljivo s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če izpolnjuje vse pogoje iz člena 5 Uredbe (ES) št. 70/2001 ([94]).

(314) Uredbo (ES) št. 70/2001 je nadomestila Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 ([95]) (uredba o splošnih skupinskih izjemah za obdobje 2008–2013), v kateri je v členu 43 navedeno, da se vsa sklicevanja na Uredbo (ES) št. 70/2001 obravnavajo kot sklicevanja na Uredbo (ES) št. 800/2008. Uredba (ES) št. 800/2008 je v skladu s členom 45 začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, tj. 29. avgusta 2008. Posledično se je za zadevno pomoč od 1. januarja 2007 do 28. avgusta 2008 uporabljal člen 5(a) Uredbe (ES) št. 70/2001, po navedenem datumu pa člen 26 Uredbe (ES) št. 800/2008.

(315) Kar zadeva pomoč za svetovalne storitve, so v navedenih členih določeni enaki pogoji: pomoč se lahko dodeli za svetovalne storitve za MSP, upravičeni so bili stroški svetovalnih storitev, ki jih zagotovijo zunanji svetovalci, intenzivnost pomoči ne sme preseči 50 % upravičenih stroškov storitev ter zadevne storitve ne smejo biti trajne ali občasne dejavnosti, niti se ne nanašati na običajne stroške poslovanja podjetja, kot so rutinsko davčno svetovanje, redne pravne storitve ali oglaševanje.

(316) Nadalje bi se lahko glede primarne proizvodnje ter predelave in trženja v skladu s točko 101 smernic pomoč za naložbe, ki so potrebne za posodobitev proizvodnih obratov, vključno z naložbami, ki so potrebne za upravljanje sistema za dokumentacijo ter izvajanje nadzora postopkov in proizvodov, dodelila le v skladu s pravili, ki so določena v zvezi s pomočjo za naložbe v smernicah za obdobje 2007–2013.

(317) Komisija je v zvezi s tem v sklepu o začetku postopka izrazila določene pomisleke glede izpolnjevanja pogojev, ki so se razlikovali od zahtev iz smernic za obdobje 2000–2006.

([94]) Uredba Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L 10, 13.1.2001, str. 33).

([95]) Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL L 214, 9.8.2008, str. 3).

(318) Avstrijske organe je opozorila zlasti na naslednje vsebinske spremembe:

(a) v smernicah za obdobje 2007–2013 se pomoč za nadzor postopkov ekološke pridelave, ki se izvajajo v okviru Uredbe (EGS) št. 2092/91, in pomoč za kontrole, ki jih izvajajo organi, pristojni za nadzor uporabe oznak in znakov kakovosti v okviru priznanih sistemov zagotavljanja kakovosti, ni več štela za združljivo s skupnim trgom.

(b) Razen tega jih je posebej opozorila na zahteve iz člena 14(5) in (6) Uredbe (ES) št. 1857/2006. V skladu z navedenim členom je treba vsem upravičencem na ustreznem območju zagotavljati storitve v obliki subvencioniranih storitev in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev.

(c) Še ena pomembna sprememba v primerjavi s smernicami za obdobje 2000–2006 se nanaša na razlikovanje med primarno proizvodnjo ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov. Glede predelave in trženja je bila od leta 2007 lahko dodeljena le pomoč za MSP, pri čemer je bilo območje uporabe upravičenih stroškov omejeno na svetovanje in druge storitve, intenzivnost pomoči pa se je zmanjšala na 50 %. Glede primarne proizvodnje pa se pomoč velikim podjetjem ni mogla razglasiti za združljivo.

Ocena

(319) Na podlagi informacij, ki so na voljo na stopnji postopka predhodne proučitve, ni bilo jasno, ali so avstrijski organi leta 2007 ukrepe, ki se preiskujejo, uskladili z navedenimi pogoji iz smernic za obdobje 2007–2013. Zato so bili pozvani, naj pošljejo dodatne informacije, s katerimi bi dokazali, da so bili ukrepi za podporo kakovosti v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2007 skladni z novimi predpisi, ki so se uporabljali od 1. januarja 2007.

(320) V dopisu, predloženem 14. septembra 2012, so trdili, da je obveznost prilagoditve novih pravil o državni pomoči veljala od 1. januarja 2008 in ne od 1. januarja 2007, kakor je navedla Komisija (glej tudi uvodni izjavi 172 in 173). Zato niso poslali nobenih novih informacij za oceno združljivosti. Komisija je v zahtevi po informacijah z dne 19. februarja 2014 ponovno pozvala avstrijske organe, naj predložijo potrebne informacije o tej točki. Ti so v odgovoru z dne 30. aprila 2014 ponovili stališče, izraženo v prejšnjem dopisu, in niso navedli dodatnih informacij za oceno združljivosti.

(321) Komisija je v zahtevi po informacijah z dne 17. decembra 2014 ponovno pozvala avstrijske organe, naj predložijo informacije za oceno združljivosti ukrepov za kakovost. Ti so ponovili, da se je obveznost prilagoditve novih pravil o državni pomoči uporabljala od 1. januarja 2008 in ne od 1. januarja 2007.

(322) Komisija želi opozoriti, da je v nasprotju s tem, kar zatrjujejo avstrijski organi, obveznost prilagoditve sheme na nove predpise začela veljati 1. januarja 2007 in ne 1. januarja 2008.

(323) Ko so začeli veljati novi predpisi (tj. 1. januarja 2007), je pred sodiščem tekel postopek v zvezi s sodbo Sodišča v zadevi T-375/04 (glej uvodno izjavo 22), s katero se je razveljavila Odločba Komisije o državni pomoči NN 34A/2000 z dne 30. junija 2004. Naknadna razveljavitev Odločbe Komisije z dne 18. novembra 2009 je imela retroaktivni učinek.

(324) Zato se Avstrija ni mogla sklicevati na to odločbo, da bi se pomoč štela za obstoječo shemo pomoči v smislu točke 196 smernic za obdobje 2007–2013.

(325) Poleg tega se je v skladu z ustaljeno sodno prakso

> „[…] v bistvu takoj poudarilo, da legitimno pričakovanje prejemnika pomoči ne more nastati zaradi pozitivne odločbe Komisije, prvič, kadar je bila ta odločba izpodbijana v rokih za tožbo in jo je Sodišče nato razglasilo za nično niti, drugič, dokler rok za vložitev tožbe ni potekel ali – v primeru tožbe – dokler se sodišče Skupnosti o tem dokončno ne izreče“ ([96]).

([96]) Sodba Sodišča z dne 11. marca 2010 v zadevi Centre d'exportation du livre français (CELF) in Ministre de la Culture et de la Communication proti Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE), C-1/09, ECLI:EU:C:2010:136, točka 45.

(326) Čeprav so bili ukrepi, ki jih zajema ta oddelek, razglašeni za združljive z Odločbo Komisije o državni pomoči NN 34A/2000 z dne 30. junija 2004, niso bila na podlagi te odločbe ustvarjena nobena legitimna pričakovanja bodisi na ravni upravičencev bodisi na ravni države članice. Ničnostna tožba je bila vložena že 17. septembra 2004 in ob začetku veljavnosti novih pravil o državni pomoči je pred sodiščem že tekel postopek v zvezi s tem. Zato bi morali avstrijski organi že od 1. januarja 2007 zaradi ničnostne tožbe, ki je tekla pred sodiščem, uporabljati smernice za obdobje 2007–2013.

(327) Kot je bilo prikazano, so se v smernicah za obdobje 2007–2013 vsebinsko spremenili predpisi glede podjetij, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov. Ker avstrijski organi niso izvedli nobene prilagoditve, ukrepi o ekoloških proizvodih, velikih podjetjih in ukrepi, ki niso subvencionirane storitve (kot so opisani v uvodni izjavi 318), niso bili skladni s smernicami za obdobje 2007–2013. Komisija zato meni, da ti ukrepi pomoči niso združljivi s skupnim trgom. Drugi ukrepi (in sicer, kolikor se ne nanašajo na ekološke proizvode, velika podjetja in ukrepe, ki niso subvencionirane storitve ([97])) so bili skladni s smernicami za obdobje 2007–2013 in torej združljivi s skupnim trgom.

8.7 *TEHNIČNA PODPORA V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2000 DO 31. DECEMBRA 2006*

(328) Pomoč za tehnično podporo v obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2006 je treba oceniti v skladu s točko 14 smernic za obdobje 2000–2006. V skladu s točko 14.1 navedenih smernic je Komisija take pomoči štela za „majhne pomoči“, ki so prispevale k dolgoročni uspešnosti kmetijstva v Skupnosti, pri čemer so imele le zelo omejene učinke na konkurenco. Pomoč se je lahko dodelila v višini do 100 % stroškov, s čimer so se med drugim krile naslednje dejavnosti: organizacija tekmovanj, razstav in sejmov, vključno s podporo za stroške, ki nastanejo zaradi udeležbe na takih dogodkih, ter druge dejavnosti, ki so namenjene razširjanju znanja o novih tehnikah, kot so pilotni projekti malega obsega ali predstavitveni projekti.

(329) Skupni znesek dodeljene pomoči ne bi smel preseči 100 000 EUR v katerem koli triletnem obdobju na upravičenca ali, v primeru MSP, 50 % upravičenih stroškov, kar koli je višje (točka 14.3 smernic za obdobje 2000–2006). Taka pomoč je morala biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev (točka 14.2 smernic za obdobje 2000–2006).

8.7.1 TEHNIČNA POMOČ ZA ZNAK KAKOVOSTI IN ZNAK BIO V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2000 DO 31. DECEMBRA 2006

(330) Pomoč je bila v zvezi z znakom bio in znakom kakovosti dodeljena za projekte splošnega informiranja, dejavnosti na področju odnosov z javnostmi za razširjanje splošnega znanja o znakih in tekmovanja v kakovosti (glej uvodne izjave od 100 do 103). Ti ukrepi potrošnikov ne spodbujajo k nakupu zadevnega proizvoda. Zato niso oglaševalski ukrepi, pač pa splošni promocijski ukrepi in „majhna pomoč“, ki spada pod točko 14 smernic za obdobje 2000–2006.

(331) Ukrepi za obveščanje spadajo med razširjanje znanja o novih tehnikah. Do takih ukrepov so po definiciji upravičeni vsi proizvajalci, ki uporabljajo znak.

(332) Pomoč, s katero se krijejo stroški ukrepov za tehnično podporo, spada pod točko 14.1 smernic za obdobje 2000–2006. V informacijah, predloženih v zvezi s shemo pomoči NN 34A/2000, so avstrijski organi jasno navedli, da taka pomoč ne bi nikoli presegla 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju (glej uvodno izjavo 109). Avstrijski organi so bili v sklepu o začetku postopka pozvani, naj pošljejo informacije, s katerimi bi se dokazalo, da so zgornja zagotovila res izpolnjena. Poleg tega so bili pozvani, naj navedejo, ali so bile zahteve iz točk 14.2 in 14.3 smernic za obdobje 2000–2006 izpolnjene tudi v obdobju 2000–2001 ([98]).

(333) Avstrijski organi so v dopisu, predloženem 14. septembra 2012, potrdili, da pomoč za te ukrepe ni nikoli presegla praga 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju. S tem je bil izpolnjen pogoj iz točke 14.3 smernic za obdobje 2000–2006.

([97]) Za razliko od prejšnjega pravnega okvira te kategorije v okviru smernic za obdobje 2007–2013 niso bile več upravičene. Glej uvodno izjavo 318.

([98]) Glede referenčnega obdobja, za katerega bi morali poslati informacije, so bili pozvani, naj upoštevajo pripombe iz uvodne izjave 243 v zvezi z obstojem (ali neobstojem) prehodnega obdobja.

(334) Glede pogojev iz točke 14.2 smernic za obdobje 2000–2006 je Komisija avstrijske organe v novi zahtevi po informacijah z dne 17. decembra 2014 pozvala, naj zagotovijo informacije, potrebne za izvedbo ocene združljivosti.

(335) Ti so v svojem odgovoru z dne 25. februarja 2015 potrdili, da je bila shema dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev. S tem je bil izpolnjen pogoj iz točke 14.2 smernic za obdobje 2000–2006.

(336) Zato je pomoč za tehnično podporo izpolnjevala pogoje iz smernic za obdobje 2000–2006 in Komisija meni, da je bila pomoč združljiva s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

8.7.2 TEHNIČNA PODPORA ZA SPLOŠNE PROIZVODE V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2000 DO 31. DECEMBRA 2004 ([99])

(337) Pomoč, s katero se krijejo stroški ukrepov za tehnično podporo v zvezi s splošnimi proizvodi, kot je opisana v uvodnih izjavah 104 do 107, spada tudi pod točko 14.1 (četrta alineja) smernic za obdobje 2000–2006. Komisija glede pogojev iz točk 14.2 in 14.3 ob sprejetju sklepa o začetku postopka ni imela informacij za to obdobje, na podlagi katerih bi lahko ocenila, ali so bili navedeni pogoji izpolnjeni. Avstrijski organi so bili zato pozvani, naj predložijo potrebne informacije.

(338) V svojem dopisu, predloženem 14. septembra 2012, so potrdili, da pomoč za te ukrepe ni nikoli presegla praga 100 000 EUR na upravičenca v triletnem obdobju. S tem je bil izpolnjen pogoj iz točke 14.3 smernic za obdobje 2000–2006.

(339) Komisija glede pogoja iz točke 14.2 smernic za obdobje 2000–2006 o pomoči, ki je dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, ugotavlja, da je izpolnjen, saj so se ukrepi za tehnično podporo nanašali na splošne informacije o proizvodih. S tem je bil izpolnjen pogoj iz točke 14.2 smernic za obdobje 2000–2006.

(340) Zato so bili izpolnjeni pogoji o pomoči za zagotavljanje tehnične podpore iz smernic za obdobje 2000–2006. Komisija meni, da je bila ta pomoč združljiva s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

8.8 *TEHNIČNA PODPORA V OBDOBJU OD 1. JANUARJA 2007 DO 31. DECEMBRA 2008*

8.8.1 PRAVILA, KI SE UPORABLJAJO

Pomoč primarnim kmetijskim proizvajalcem

(341) V skladu s točko 103 smernic za obdobje 2007–2013 bi lahko Komisija razglasila državno pomoč za zagotavljanje tehnične podpore, ki je dodeljena primarnim proizvajalcem, za združljivo s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če izpolnjuje vse pogoje iz člena 15 Uredbe Komisije (ES) št. 1857/2006.

(342) V členu 15 Uredbe (ES) št. 1857/2006 je navedeno, da se pomoč šteje za združljivo s skupnim trgom po členu 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če se odobri za kritje upravičenih stroškov za dejavnosti tehnične podpore iz člena 15(2) Uredbe (ES) št. 1857/2006 ter izpolnjuje pogoje iz člena 15(3) in (4) Uredbe (ES) št. 1857/2006.

(343) V skladu s členom 15(2)(d) Uredbe (ES) št. 1857/2006 se lahko pomoč v zvezi z organizacijo forumov za izmenjavo znanj med gospodarstvi, tekmovanj, razstav in sejmov ter sodelovanjem na njih dodeli za naslednje upravičene stroške: stroške udeležbe, potne stroške, stroške publikacij, najemnine razstavnih prostorov ali simbolične nagrade, podeljene v okviru tekmovanj, do vrednosti 250 EUR na nagrado in zmagovalca.

([99]) Splošni ukrepi po letu 2004 so bili zajeti v Odločbo Komisije o državni pomoči N 239/2004 (glej tudi uvodno izjavo 20). Na to odločitev nista vplivali sodbi Sodišča iz uvodne izjave 22 in naslednjih.

(344) V členu 15(2)(e) Uredbe (ES) št. 1857/2006 je dovoljena pomoč, povezana z razširjanjem znanstvenih dognanj in dejanskih podatkov o sistemih kakovosti za proizvode iz drugih držav (brez sklicev na posamezna podjetja, znamke ali poreklo).

(345) V členu 15(2)(f) Uredbe (ES) št. 1857/2006 je dovoljena pomoč za stroške publikacij, kot so katalogi ali spletišča, ki predstavljajo dejanske podatke o proizvajalcih iz dane regije ali proizvajalcih danega proizvoda, če so informacije in predstavitev nevtralne in imajo zadevni proizvajalci enake možnosti, da so predstavljeni v publikaciji.

(346) Člen 15(3) in (4) Uredbe (ES) št. 1857/2006 je dopuščal dodelitev pomoči za tehnično podporo v višini do 100 % stroškov, če so bila izpolnjena naslednja merila: pomoč se je morala dodeliti v obliki subvencioniranih storitev in ni smela vključevati neposrednih plačil v denarju proizvajalcem; pomoč je morala biti dostopna vsem upravičencem na ustreznem območju, in to na podlagi objektivno opredeljenih pogojev; če so tehnično podporo zagotavljale skupine proizvajalcev ali druge organizacije, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ni smelo biti pogoj za dostop do storitev. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov zadevne skupine ali organizacije se je moral omejiti na stroške za zagotavljanje storitve.

Podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem

(347) V skladu s točko 105 smernic za obdobje 2007–2013 lahko Komisija državno pomoč za zagotavljanje tehnične pomoči, dodeljene podjetjem, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, razglasi za združljivo s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) PES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), če izpolnjuje vse pogoje iz člena 5 Uredbe (ES) št. 70/2001. V členu 43 Uredbe (ES) št. 800/2008, ki je nadomestila Uredbo (ES) št. 70/2001, je navedeno, da se vsa sklicevanja na Uredbo (ES) št. 70/2001 obravnavajo kot sklicevanja na Uredbo (ES) št. 800/2008 ([100]).

(348) Glede pogojev iz člena 26 Uredbe (ES) št. 800/2008 in člena 5(a) Uredbe (ES) št. 70/2001 je naveden sklic na uvodno izjavo 315.

(349) V členu 27 Uredbe (ES) št. 800/2008 in členu 5(b) Uredbe (ES) št. 70/2001 je glede pomoči za sodelovanje na sejmih in razstavah navedeno, da intenzivnost pomoči ne bi smela presegati 50 % upravičenih stroškov ter da „upravičeni stroški" pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi najema, postavljanja in upravljanja razstavnega prostora, ko se podjetje prvič udeleži katerega koli sejma ali razstave.

8.8.2 OCENA TEHNIČNE PODPORE (PRIMARNI PROIZVAJALCI TER PREDELAVA IN TRŽENJE)

Pomoč primarnim kmetijskim proizvajalcem

(350) Komisija meni, da so bila pravila o tehnični podpori za primarne kmetijske proizvajalce, ki so se uporabljala od 1. januarja 2007, vsebinsko skoraj povsem enaka pogojem iz smernic za obdobje 2000–2006. Upravičeni stroški iz člena 15(2) Uredbe (ES) št. 1857/2006 so vsebinsko enaki tistim iz točke 14 smernic za obdobje 2000–2006 ([101]). Pogoji iz člena 15(4) Uredbe (ES) št. 1857/2006 so enaki določbi iz točke 14.2 smernic za obdobje 2000–2006. Vendar je v smernicah za obdobje 2007–2013 za razliko od smernic za obdobje 2000–2006 navedeno, da je treba pomoč dodeliti v naravi v obliki subvencioniranih storitev. Avstrijski organi so v zvezi s to točko poudarili, da je bila tehnična podpora celo v obdobju pred letom 2007 v obliki subvencioniranih storitev.

([100]) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 314, se je za zadevno pomoč od 1. januarja 2007 do 28. avgusta 2008 uporabljal člen 5(a) in (b) Uredbe (ES) št. 70/2001, po navedenem datumu pa člena 26 in 27 Uredbe (ES) št. 800/2008. Vendar ker so v navedenih členih določeni enaki pogoji, razlikovanje v oceni med navedenimi časovnimi obdobji ni potrebno.

([101]) V smernicah za obdobje 2000–2006 je naveden neizčrpen seznam dejavnosti, ki jih obsega tehnična pomoč.

(351) Naveden je sklic na oceno združljivosti iz oddelka 8.7. Komisija zato meni, da je navedena pomoč združljiva s skupnim trgom.

Podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem

(352) Glede tehnične podpore za podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem, so bile v smernicah za obdobje 2007–2013 v primerjavi s prejšnjimi predpisi uvedene vsebinske spremembe; zato je treba to kategorijo oceniti posebej. Iz informacij, ki so bile na voljo na stopnji sklepa o začetku postopka, ni bilo jasno, ali so avstrijski organi leta 2007 ukrepe za tehnično podporo, ki se preiskujejo, uskladili z navedenimi pogoji iz smernic. Zato so bili pozvani, naj pošljejo dodatne informacije, s katerimi bi dokazali, da so bili ukrepi v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008 skladni z novimi predpisi. Komisija je v zvezi s tem izrazila pomisleke glede izpolnjevanja navedenih pogojev, ki so se razlikovali od zahtev iz smernic za obdobje 2000–2006. Avstrijske organe je opozorila zlasti na naslednje vsebinske spremembe:

— razlikovanje med primarno proizvodnjo ter predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov,

— glede slednjega se lahko kot združljiva v skladu s smernicami za obdobje 2007–2013 razglasi le pomoč za MSP, področje uporabe upravičenih stroškov se je omejilo na storitve svetovanja ter udeležbo na sejmih in razstavah, intenzivnost pomoči pa se je zmanjšala na 50 %.

(353) V dopisu z dne 14. septembra 2012 so avstrijski organi trdili, da je obveznost prilagoditve na nova pravila o državni pomoči veljala od 1. januarja 2008 in ne od 1. januarja 2007, kakor je navedla Komisija (glej tudi uvodne izjave 172 do 175). Zato niso poslali nobenih novih informacij za oceno združljivosti. Komisija je v zahtevi po informacijah z dne 19. februarja 2014 Avstrijo ponovno pozvala, naj predloži potrebne informacije o tej točki. Avstrijski organi so v odgovoru z dne 30. aprila 2014 ponovili stališče, izraženo v prejšnjem dopisu iz leta 2012, in niso poslali dodatnih informacij za oceno združljivosti.

(354) Naveden je sklic na obrazložitev iz uvodnih izjav 322 do 326, ki se nanaša tudi na vrsto pomoči iz tega oddelka.

(355) Komisija zaradi navedenih razlogov in, v kolikor pomoč za tehnično podporo, dodeljena podjetjem, ki so se v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008 ukvarjala s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, ni izpolnjevala novih pogojev, določenih za to kategorijo pomoči v smernicah za obdobje 2007–2013 (in sicer pomoč za velika podjetja, pomoč za prvo udeležbo na sejmih, stopnja pomoči, ki presega 50 %, za vsako storitev, ki ni storitev svetovanja, ter udeležba na sejmih, ki presega 50 % ali subvencionirano storitev) (uvodna izjava 350), meni, da taka pomoč ni bila združljiva s skupnim trgom v skladu s členom 87(3)(c) EC (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

(356) Za ukrepe, ki niso navedeni v prejšnji uvodni izjavi, se merila združljivosti v primerjavi s smernicami za obdobje 2000–2006 niso spremenila. Naveden je sklic na oceno združljivosti v uvodni izjavi 328 in naslednjih. Zato so ti ukrepi združljivi.

8.9 *PARAFISKALNE DAJATVE IN NAMEMBNOSTNA VEZ POMOČI*

(357) Ker se ukrepi, na katere se nanaša ta sklep, financirajo s parafiskalno dajatvijo, mora Komisija proučiti financirane ukrepe, tj. dejansko dodeljeno pomoč, in način njihovega financiranja.

(358) V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora Komisija, če je način financiranja pomoči, zlasti kadar gre za obvezne prispevke, sestavni del ukrepa pomoči, pri proučevanju pomoči nujno upoštevati navedeni način financiranja ([102]).

([102]) Sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2003 v združenih zadevah Van Calster, C-261/01 in C-262/01, ECLI:EU:C:2003:571, točka 49.

(359) Da bi lahko bila taksa ali njen del, sestavni del ukrepa pomoči, morata biti taksa in pomoč na podlagi upoštevne nacionalne zakonodaje nujno neločljivo vsebinsko povezani, in sicer tako, da so prihodki od takse nujno namenjeni financiranju pomoči ([103]), ter znesek takse bi moral neposredno vplivati na višino državne pomoči ([104]).

8.9.1 OBDOBJE OD LETA 1995 DO LETA 2001

(360) V skladu z uvodno izjavo 235 sklepa o začetku postopka je uporaba teh meril za ukrepe, ki se proučujejo, Komisijo vodila do naslednjih predhodnih ugotovitev: zdi se, da je prvo merilo izpolnjeno, saj so bili po trditvah avstrijskih organov do pobranih prispevkov upravičeni izključno tisti ukrepi pomoči, ki jih zajema odločba (glej uvodno izjavo 53).

(361) Komisija glede vprašanja, ali znesek prispevkov neposredno vpliva na znesek državne pomoči, na stopnji sklepa o začetku postopka ni imela vseh potrebnih informacij, da bi ocenila, ali je bilo to merilo izpolnjeno. Zato so bili avstrijski organi pozvani, naj pojasnijo, ali je bil zadevni znesek pomoči neposredno povezan s prihodki od prispevkov, in sicer, ali je bil določen vnaprej ali je bil odvisen od dejanskih potreb trženja organa AMA.

(362) Komisija je tudi navedla, da če bi morala po predložitvi potrebnih informacij ugotoviti, da so prispevki osrednji del ukrepa pomoči, bi morala proučiti, ali se pri financiranju sheme razlikuje med uvoženimi proizvodi in proizvodi, proizvedenimi v Avstriji ([105]), ali med izvoženimi nacionalnimi proizvodi in nacionalnimi proizvodi, ki se tržijo na domačem trgu ([106]) (uvodna izjava 236 sklepa o začetku postopka).

(363) Avstrijski organi so bili pozvani, naj pošljejo informacije o teh točkah. Pozvani so bili zlasti, naj navedejo, ali je člen 21c(2) zakona o organu AMA, v skladu s katerim je blago s poreklom zunaj Avstrije oproščeno plačila prispevkov (glej uvodno izjavo 58), veljal že leta 1995 ali je bil vstavljen s poznejšo spremembo zakona. Nadalje je bila država članica pozvana, naj pojasni, ali bi lahko bili proizvodi avstrijskega porekla, ki se tržijo zunaj Avstrije, upravičeni do ukrepa v enakem obsegu kot proizvodi, ki se tržijo v Avstriji.

(364) Komisija je v uvodni izjavi 237 sklepa o začetku postopka poudarila, da je morala preveriti tudi, ali zaračunavanje prispevka ni bilo v nasprotju s cilji skupne ureditve trga v kmetijskem sektorju. V zvezi s tem je bilo treba oceniti, ali prispevki niso vplivali na cene končnih proizvodov ter ali je zaradi tega prihajalo do razlikovanja med domačimi in uvoženimi proizvodi.

(365) Avstrijski organi so bili v sklepu o začetku postopka v zvezi s tem pozvani, naj pošljejo podatke, iz katerih bi bil razviden odstotek ustreznih prodajnih cen, kolikor je znašal prispevek, in pojasnijo, v kolikšnem obsegu so morebitni negativni vpliv, ki ga je povzročil prispevek, nadomestili pozitivni učinki ukrepov, financiranih z istim prispevkom. Poleg tega so bili pozvani, naj pojasnijo, ali so cene zadevnih proizvodov večinoma tržno usmerjene.

(366) V dopisu, predloženem 14. septembra 2012, so Komisijo obvestili, da so bili tuji proizvodi oproščeni plačila prispevkov v skladu s členom 2c(2) zakona o organu AMA. Ta oprostitev je začela veljati s 1. januarjem 1994 in je torej veljala v celotnem obdobju, ki se ocenjuje.

(367) Glede odnosa s cilji skupne ureditve trga v kmetijskem sektorju so avstrijski organi v dopisu z dne 14. septembra 2012 navedli, da zaradi dejstva, da sta cene oblikovala ponudba in povpraševanje na zadevnih trgih ter da organi niso posredovali, ni bilo mogoče izračunati odstotka prodajnih cen, kolikor je znašal prispevek.

([103]) Sodba Sodišča z dne 13. januarja 2005 v zadevi Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, C-174/02, ECLI:EU:C:2005:10, točka 26 ter sodba Sodišča z dne 27. oktobra 2005 v združenih zadevah Nazairdis SAS e.a./Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic), C-266/04 do C-270/04, C-276/04 in C-321/04 do C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, točke od 46 do 49.

([104]) Sodba Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, navedena v opombi 102, točka 28 in sodba Sodišča z dne 15. junija 2006 v zadevi Air Liquide, C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403, točka 46.

([105]) Glede razlikovanja med domačimi in izvoženimi proizvodi glej med drugim sodbo Sodišča z dne 23. aprila 2002 v zadevi Nygard, C-234/99, ECLI:EU:C:2002:244, točki 21 in 22.

([106]) Glede razlikovanja med domačimi in uvoženimi proizvodi glej med drugim sodbo Sodišča z dne 11. marca 1992 v združenih zadevah Compagnie Commerciale de l'Ouest, C-78/90, C-79/90, C-80/90, C-81/90, C-82/90 in C-83/90, ECLI:EU:C:1992:118, točka 26.

(368) V istem dopisu so trdili, da znesek prispevkov ni imel neposrednega vpliva na znesek državne pomoči. Poleg prihodka od prispevka organa AMA so obstajali dodatni viri financiranja. In sicer, za financiranje ukrepov so se od gospodarskih subjektov poleg „neto prihodka“, ki je izhajal iz prispevka, in sredstev EU (za sofinancirane ukrepe) pobirali drugi prispevki prek avtorskih honorarjev in prihodkov od licenčnin, plačanih v trgovini organa AMA (kuharske knjige itd.).

(369) Avstrijski organi so dejansko pokazali, da se financiranje ukrepov organa AMA deloma ni krilo s prispevki ([107]), zaradi česar znesek porabljene pomoči (ki pa je vplival na obseg dejansko izvedenih ukrepov) ni bil odvisen izključno od prihodka od prispevkov; poleg tega prihodki od prispevkov niso bili dodeljeni izključno za financiranje pomoči ([108]).

(370) Zato Komisija meni, da merilo namembnostne vezi v smislu sodne prakse v obdobju od leta 1995 do leta 2001 ni bilo izpolnjeno.

8.9.2 OBDOBJE OD LETA 2002 DO LETA 2008

(371) Avstrijski organi so bili tudi pozvani, naj navedejo potrebne informacije, na podlagi katerih bo lahko Komisija ocenila, ali je parafiskalno financiranje ukrepa (prispevki) sestavni del ukrepov pomoči za obdobje od leta 2002 do leta 2008 (uvodna izjava 238 sklepa o začetku postopka).

(372) Komisija zaradi navedenega in ob upoštevanju, da se viri financiranja niso spreminjali, meni, da tudi v obdobju od leta 2002 do leta 2008 ni obstajala namembnostna vez med prispevki in ukrepi državne pomoči.

9. **SKLEPNA UGOTOVITEV O OBSTOJU POMOČI IN ZDRUŽLJIVOSTI**

(373) Zaradi navedenih razlogov in ne glede na uvodno izjavo 378 ukrepi trženja organa AMA pomenijo državno pomoč.

(374) Zaradi navedenih razlogov in ne glede na uvodno izjavo 378 ukrepi iz uvodnih izjav 208 in 213, tretjega stavka uvodne izjave 327 ter uvodne izjave 355 niso združljivi z notranjim trgom. Drugi ocenjeni ukrepi so združljivi z notranjim trgom.

(375) Šteje se, da vsako nadomestilo, ki je ob dodelitvi izpolnjevalo pogoje iz uredbe o pomoči de minimis ([109]), ne pomeni državne pomoči. Vsaka pomoč, ki je ob dodelitvi izpolnjevala pogoje skupinske izjeme ali odobrene sheme pomoči, je združljiva z notranjim trgom do največje stopnje intenzivnosti pomoči, ki se uporablja za navedeno vrsto pomoči.

([107]) V skladu z dopisom z dne 25. februarja 2015 so se zneski, zbrani od licenčnin, gibali med 2,01 % in 2,84 % letnega prihodka. Prihodki iz trgovine organa AMA so se gibali med 0,08 % in 0,48 % letnega prihodka.

([108]) Glej na primer stanje za leto 2001: Kot je razvidno iz preglednic iz uvodnih izjav 43 in 56, je znesek pobranih prispevkov znašal 15 milijonov EUR, medtem ko je bilo v obliki pomoči plačanih le 12 milijonov EUR. Čeprav se zneski in deleži po posameznem letu razlikujejo (v nekaterih letih je znesek pomoči presegel pobrane prispevke), je jasno, da se znesek prispevkov ni neposredno prenesel na določeno stopnjo pomoči.

([109]) Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L 352, 24.12.2013, str. 1), Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis (UL L 379, 28.12.2006, str. 5), Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri de minimis pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30), Sporočilo Komisije o pravilu de minimis za državno pomoč (UL C 68, 6.3.1996, str. 9), Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L 352, 24.12.2013, str. 9), Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh de minimis v sektorju kmetijske proizvodnje (UL L 337, 21.12.2007, str. 35) ter Uredba Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za de minimis pomoči v kmetijskem in ribiškem sektorju (UL L 325, 28.10.2004, str. 4).

10. **VRAČILO**

(376) Komisija je v skladu s Pogodbo in ustaljeno sodno prakso Sodišča pristojna za odločanje, ali mora zadevna država članica ukiniti ali spremeniti pomoč ([110]), ko ugotovi, da ni združljiva z notranjim trgom. Sodišče je dosledno trdilo tudi, da je namen obveznosti države, da ukine pomoč, za katero Komisija meni, da ni združljiva z notranjim trgom, ponovna vzpostavitev prejšnjih razmer ([111]). V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da je ta cilj dosežen, ko prejemnik povrne zneske, ki so mu bili dodeljeni z nezakonito pomočjo, in s tem izgubi prednost, ki jo je imel pred konkurenti na trgu, ter se vzpostavi stanje pred plačilom pomoči ([112]).

(377) Na podlagi navedene sodne prakse je v členu 16 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ([113]) (v nadaljnjem besedilu: postopkovna uredba) določeno, da „[č]e se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativni sklepi, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč".

(378) V skladu s členom 17 postopkovne uredbe imajo pooblastila Komisije zahtevati vračilo nezdružljive pomoči desetletni zastaralni rok. Ta rok začne teči na dan, ko je bila nezakonita pomoč dodeljena upravičencu. Kakršen koli ukrep glede nezakonite pomoči, ki ga sprejme Komisija, prekine zastaralni rok. Zastaranje se zadrži tako dolgo, dokler je sklep Komisije v postopku pred Sodiščem EU.

(379) Pritožba, ki je sprožila ta postopek, je bila prejeta 21. septembra 1999 (glej uvodno izjavo 4) in Komisija je shemo leta 2000 evidentirala kot nepriglašeno pomoč (glej uvodno izjavo 8). Poleg tega se v odločbi iz leta 2004 priznava dejstvo, da se je Komisija iz upravnih razlogov odločila, da postopek razdeli(glej uvodno izjavo 10) ter ukrepe pred letom 2003 in po njem oceni ločeno. Razdelitev postopka so zahtevali avstrijski organi z dopisom z dne 8. marca 2004.

(380) Navedena dejanja (razdelitev postopka, priznanega z odločbo iz leta 2004) in dopis (avstrijska zahteva z dne 8. marca 2004) prekinjajo dogodke v smislu člena 17 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589.

(381) To pomeni, da ima Komisija pooblastilo, da zahteva vračilo od 1. januarja 1995, tj. datuma pristopa Avstrije k Evropski uniji.

(382) Odločba Komisije o državni pomoči NN 34A/2000 je bila 30. junija 2004 izpodbijana pred Splošnim sodiščem in zoper sodbo o odločbi je bila 27. januarja 2010 vložena pritožba na Sodišču. Sodišče je sodbo izreklo 27. oktobra 2011 (glej uvodno izjavo 22). V skladu s tretjim stavkom člena 15(2) Uredbe (ES) št. 659/1999 je bil zastaralni rok torej prekinjen od 30. junija 2004 do 27. oktobra 2011.

(383) Zaradi navedenih razlogov se desetletni zastaralni rok za vračilo v zvezi z ukrepi, ocenjenimi v tem sklepu, ni iztekel. Zato morajo avstrijski organi zahtevati vračilo nezdružljive državne pomoči iz uvodne izjave 374.

(384) V členu 16(1) postopkovne uredbe je natančno določeno, da, „če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativni sklepi, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč".

(385) V členu 16(3) postopkovne uredbe je natančno določeno, da „se vračilo izvede nemudoma in skladno s postopki, določenimi v nacionalnem pravu zadevne države članice, če omogočajo takojšnje in učinkovito izvajanje sklepa Komisije".

(386) To pomeni da je treba v skladu z nacionalnim pravom, ki so ga določile države članice, sklep o vračilu v celoti izvesti z izbranimi ukrepi. Zato je nujno, da nacionalni ukrepi držav članic zagotovijo učinkovito in takojšnje izvajanje odločbe Komisije.

([110]) Sodba z dne 12. julija 1973 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, točka 13.
([111]) Sodba z dne 14. septembra 1994 v združenih zadevah Španija proti Komisiji, C-278/92, C-279/92 in C-280/92, EU:C:1994:325, točka 75.
([112]) Sodba z dne 17. junija 1999 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, točki 64 in 65.
([113]) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).

(387) V skladu z ustaljeno sodno prakso se lahko v primeru negativnih sklepov za nepriglašeno pomoč, zlasti kadar je poteklo precej časa, Komisija zateče k približni oceni glede določitve zneska, za katerega naloži izterjavo ([114]).

(388) Komisija želi poudariti, da v skladu s sodno prakso „nobena določba prava Skupnosti od Komisije ne zahteva, da pri odreditvi vračila pomoči, razglašene za nezdružljivo s skupnim trgom, določi natančen znesek pomoči, ki jo je treba vrniti. Za odločbo Komisije zadostuje, da vključuje informacije, ki prejemniku omogočajo, da brez večjih težav sam izračuna ta znesek“ ([115]).

(389) Komisija ob upoštevanju narave nekaterih zadevnih ukrepov (tj. ukrepov, ki se nanašajo na neposredno pomoč velikemu številu upravičencev) v tem sklepu ne more določiti natančnega zneska pomoči na upravičenca za posamezni ukrep, za katerega se zahteva vračilo.

(390) Komisija želi zato poudariti, da so zneski, ki so jih med obdobjem preiskave sporočili avstrijski organi (glej uvodne izjave 43 do 45), izhodišče za izračun pomoči, ki jo morajo vrniti zadevni upravičenci. V sklepu so bili opredeljeni kategorije nezdružljive pomoči in zadevna obdobja.

(391) Zato Komisija meni, da morajo avstrijski organi v okviru postopka vračila zagotoviti razumno metodo za izračun pomoči na upravičenca in jo sporočiti Komisiji v duhu poštenega sodelovanja s Komisijo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč, ki jo je Avstrija izvedla za naslednje ukrepe in v naslednjih obdobjih, je **združljiva** z notranjim trgom v smislu člena 107(3)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije:

— pomoč za splošno oglaševanje v obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2001,

— pomoč za oglaševanje v obdobju od 1. januarja 2002 do 31. decembra 2006,

— pomoč za oglaševalske kampanje/v obliki oglaševalskih kampanj zunaj Avstrije in splošno oglaševanje v Avstriji v obdobju od 1. januarja 2002 do 1. januarja 2004,

— pomoč za oglaševanje kakovostnih proizvodov v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008,

— pomoč za promocijske ukrepe/v obliki promocijskih ukrepov v širšem smislu in za ukrepe/v obliki ukrepov za tehnično podporo v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999,

— pomoč v obliki tehnične pomoči, storitev svetovanja in nadzornih ukrepov, ki se nanašajo na kakovostne proizvode v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999,

— pomoč za kakovostne proizvode v obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2006,

— pomoč v obliki tehnične podpore v obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2006,

— pomoč v obliki tehnične podpore za splošne proizvode v obdobju od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2004,

— pomoč v obliki tehnične podpore za primarne proizvajalce v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008.

([114]) Sodba z dne 19. februarja 2002 v zadevi Scott SA proti Komisiji, T-366/00, ECLI:EU:T:2007:99, točka 96.
([115]) Sodba z dne 12. oktobra 2000 v zadevi Španija proti Komisiji, C-480/98, ECLI:EU:C:2000:559, točka 25.

Člen 2

Naslednje sheme državne pomoči, ki jih je Avstrija nezakonito izvajala, s čimer je kršila člen 108(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, **niso združljive** z notranjim trgom v naslednjih obdobjih:

— pomoč za splošno oglaševanje v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999,

— pomoč za znak kakovosti v obdobju od 1. januarja 1995 do 31. decembra 1999,

— pomoč za kakovostne proizvode v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008,

— tehnična podpora za podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem, v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2008.

Člen 3

Posamezna pomoč, dodeljena na podlagi sheme iz člena 2, ne pomeni pomoči, če je ob dodelitvi izpolnjevala pogoje iz uredbe, sprejete v skladu s členom 2 Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 ([116]), ki se je uporabljala ob dodelitvi pomoči.

Člen 4

Individualna pomoč, ki je dodeljena na podlagi sheme iz člena 2 in je ob dodelitvi izpolnjevala pogoje iz uredbe, sprejete v skladu s členom 1 Uredbe (ES) št. 994/98, ali katere koli druge odobrene sheme, je združljiva z notranjim trgom do največje stopnje intenzivnosti pomoči, ki se uporablja za to vrsto pomoči.

Člen 5

Upravičenci vrnejo Avstriji nezdružljivo pomoč iz člena 2.

Zneskom, ki jih je treba vrniti, se prištejejo obresti od dne, ko je bila pomoč izplačana, do dne njenega dejanskega vračila.

Obresti se izračunajo na podlagi obrestno obrestnega računa v skladu s Poglavjem V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 ([117]).

Člen 6

Vračilo pomoči iz člena 2 se izvede takoj in učinkovito.

Avstrija zagotovi, da se ta sklep izvede v štirih mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu.

Člen 7

Avstrija v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila o tem sklepu Komisiji predloži naslednje informacije:

(a) seznam upravičencev, ki so prejeli pomoč v skladu s shemo pomoči iz člena 2, in skupni znesek pomoči, ki ga je vsak od njih prejel v skladu s shemo;

(b) skupni znesek (glavnica in obresti), ki ga morajo upravičenci vrniti;

([116]) Uredba Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoč (UL L 142, 14.5.1998, str. 1).

([117]) Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 140, 30.4.2004, str. 1).

(c) podroben opis že sprejetih in načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom;

(d) dokumente, ki dokazujejo, da se je od upravičenca zahtevalo vračilo pomoči.

Avstrija obvešča Komisijo o napredku v zvezi z nacionalnimi ukrepi, sprejetimi za izvajanje tega sklepa, dokler ni pomoč, dodeljena na podlagi sheme iz člena 2, v celoti vrnjena. Na zahtevo Komisije takoj predloži informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Zagotovi tudi podrobne informacije o zneskih pomoči in obrestih za vračilo, ki so jih upravičenci že vrnili.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na Republiko Avstrijo.

V Bruslju, 7. aprila 2016

Za Komisijo
Phil HOGAN
Član Komisije